

Dominiques
de l'Anunciata

Província **Sant Ramon de Penyafort**

FULL INFORMATIU Núm. 102

Juny 2014

Felicitats!

NGUYÊT

ĐẠO

DUYÊN

INICI DEL POSTULANTAT

**PRIMERA PROFESSIÓ
GERMANA FRELA**

NOCES D'OR

Felicitats!

L
A
F
I
D
E
L
I
T
A
T
D
E
L
S
E
N
Y
O
R
É
S
G
R
A
N

SUMARI

✦ Autoritat i obediència: servei d'amor	-----	5
✦ Experimentant la mà de Déu en el nostre camí	-----	6
✦ Puig d'Olena, una experiència inoblidable	-----	9
✦ Servei religiós a l'hospital Mateu Orfila	-----	10
✦ Bodas de oro de la H. Carmen Sifre	-----	11
✦ Noces d'Or de la Gna. M. teresa Xaus	-----	13
✦ Gràcies, Senyor, per la teva fidelitat	-----	14
✦ D'una catequesi vocacional a un grup de joves	-----	15
✦ Primera professió religiosa de la Gna. Frela Saing	-----	16
✦ Inauguració del col·legi Anunciata en San Carlos City	-----	19
✦ Entrada al postulantado	-----	24
✦ Breu relat del nostre últim viatge a Filipines i Vietnam	-----	31
✦ Exercicis espirituals a la Casa Mare	-----	37
✦ Exposició solidària i missionera	-----	40
✦ Estar al costat dels qui pateixen	-----	43
✦ Puig d'Olena: superar el passat, omplir el present, capacitar pel futur	-----	45
✦ Guissona està de festa	-----	48
✦ Impressions del Pare Coll	-----	51
✦ Feliç aniversari	-----	53
✦ 125è aniversari, Dominiques Pineda de Mar	-----	55
✦ Festa del P. Coll a la Residència Elisabets	-----	58
✦ Testimoni vocacional	-----	60
✦ Días de convivència de las tres comunidades en Filipinas	-----	61
✦ Proyecto "becados" en Calamba	-----	66
✦ Ens vas cridar i has estat sempre amb nosaltres	-----	67
✦ Celebrar les Noces d'or com un any de gràcia	-----	71
✦ Encuentro de Hnas. Ecnóomas de las comunidades	-----	72
✦ Recessos intercomunitaris curs 2013-2014	-----	76
✦ Los dones del Señor	-----	79
✦ Celebrem la vida	-----	82

✚	Ens han precedit a la Casa del Pare		
	▶ Germana Cecilia (Nieves) España Cerezo	-----	84
	▶ Familiars de Gnes. de la Província	-----	85
✚	Informacions		
	▶ Grup Noces d'or	-----	86
	▶ Canvien de comunitat	-----	86
	▶ Nomenament de priores	-----	87
	▶ Trobada final de curs comunitats de Ferreries i Maó	-----	88
	▶ Comunitat de Vietnam	-----	88
	▶ Noves aspirants	-----	88
	▶ La postulant Fátima inicia una nova vida	-----	89
	▶ El col·legi ANUNCIATA acull els primers alumnes	-----	89
✚	Col·laboracions FEDAC		
	▶ Formació de mestres de religió d'Educació infantil	-----	90
	▶ Trobada animadors i preanimadors grups "CREC"	-----	91
	▶ Curs de directius	-----	92
	▶ Atura't II	-----	93
	▶ Curs de preanimadors/es	-----	96
	▶ Celebració Any vocacional a les escoles FEDAC	-----	97
	▶ Nova trobada dels grups "CREC"	-----	103
	▶ Curs de monitors de lleure	-----	104
	▶ Formació d'acollida, mestres novells de les escoles	-----	105
	▶ Escoles FEDAC. Tots tenim talent, el repte és ser competents globalment (Entrevista al Sr Modest Jou)	-----	106

AUTORITAT I OBEDIÈNCIA = SERVEI D'AMOR

Benvolgudes germanes de la Província Sant Raimon de Penyafort.

Ja estem a mitjans de juny, mes ple d'activitats escolars preparant el fi de curs i amb festivitats molt significatives en el calendari cristià:

L'ASCENSIÓ; PENTECOSTA; SANTÍSSIMA TRINITAT; CORPUS CRISTI; SAGRAT COR de JESÚS.

També per a les nostres comunitats ha estat un mes ple de canvis que per a 7 germanes ha suposat reprendre el servei prestat com Piores de la comunitat; per a 10 acceptar l'inici d'aquesta missió i per 15 una destinació a una altra comunitat . ¡Gràcies a totes per la vostra disponibilitat!

Tot això ha provocat en mi la reflexió que us ofereixo.

AUTORITAT = SERVEI. Ens ho diu Jesús a l'Evangelí:

"Ja sabeu que els governants de les nacions les dominen com si fossin amos i que els grans personatges les mantenen sota el seu poder. Però entre vosaltres no ha de ser pas així: **qui vulgui ser important enmig vostre, que es faci el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, que es faci el vostre esclau; com el Fill de l'Home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida com a rescat per tothom** "(Mt 20, 25-28).

- * Servei humil
- * Servei "als peus dels germans"
- * Servei per donar vida i per alliberar els altres de les seves opressions.

OBEDIÈNCIA = SERVEI. Així està expressat en Les Nostres Lleis:

"L'obediència ha de ser per a nosaltres un servei d'amor, alegre i actiu, posant totes les forces de la intel·ligència i de la voluntat, així com els dons de la naturalesa i de la gràcia, en el compliment del que s'ha manat. Només d'aquesta manera, la nostra obediència serà efectiva cooperació al bé comú i ens conduirà cap a una més plena maduresa "(NL Art III. 19, II).

- * Servei d'amor
- * Servei alegre
- * Servei actiu

Aquests qualificatius del SERVEI ens han d'animar a viure dia a dia amb més generositat el nostre compromís amb el Senyor i amb les germanes.

Que l'Ascensió del Senyor elevi els nostres pensaments i desitjos cap a "les coses de dalt". L'Esperit ens il·lumini amb els seus dons i carismes i La Trinitat ens unifiqui, conforti i ens faci créixer en l'amor.

A totes us desitjo un bon estiu per reparar forces i sobretot per omplir-nos de riquesa espiritual.

Una salutació cordial

Gna. M. Isabel Andrés

Experimentant la mà de Déu en el nostre camí. Una senzilla reflexió sobre el nostre itinerari de Promoció Vocacional per terres d'Indonèsia.

Amb certesa puc dir que fer pastoral vocacional en el meu país, ha estat l'experiència d'un somni que s'ha fet realitat; el meu desig esperat des de molt de temps era tenir aquesta oportunitat, al mateix temps que anhelava aquesta oportunitat, vaig començar a tremolar quan vaig rebre la notícia que no podia fer pastoral vocacional a la meva diòcesi, Medan, perquè només permeten a les Congregacions que resideixen allà. Una idea que tinc clara és que les coses que ens semblen impossibles, Déu quan vol les fa possibles.

Estudiants de la universitat d'Admajaya

Tot el temps que hem fet promoció vocacional hem experimentat com Déu ens ha anat guiant, com la seva mà i presència estava amb nosaltres. Hem trobat en el camí persones molt bones que ens han facilitat la tasca. A Iakarta, que per mi era una ciutat desconeguda, malgrat ser la capital del meu país, vam tenir l'oportunitat de contactar amb joves que pertanyien a dues parròquies, una parròquia era la de la

Universitat, Admajaya i l'altra parròquia la que pertanyen les Germanes Dominiques Indonèsies: Sagrada Família.

A Medan, vam trobar-nos en la residència universitària i en l'Escola de Catequistes amb algunes joves de la Universitat de les Germanes Franciscanes de Santa Isabel,. Per nosaltres fou una bona experiència quan vam comprovar que les mateixes

Germanes que ens van facilitar els contactes, són les encarregades de la Pastoral

Gna. Nati amb noies universitàries

Vocacional de la seva Congregació. Un gest de generositat per part seva. Ho vaig considerar com una benedicció de Déu aquesta trobada i a la vegada la confirmació de com Déu seguia guiant els nostres passos.

A Surabaia, on hi viu la comunitat de Frares Dominics, vam experimentar vivament el que significa “la veritable fraternitat Dominicana” tal i com ho deixa escrit el nostre Pare Sant Domènec en el seu testament i nostre Senyor quan ens ensenya, amb el seu exemple, a viure la unitat en la Fraternitat. “Tots aquells que han deixat cases, germans, pare o mare, fills per mi, rebran el cent per u i la Vida Eterna

(Mt 19,29). Aquesta fou la nostra experiència durant aquests dies. Vam tenir moltes mares, germans i germanes que, com a tals, apareixeren en el nostre camí, la providència de Déu es va manifestar en tots i cadascun; no vam haver de preocupar-nos de que menjaríem o beuríem, tot se'ns va facilitar. Déu va actuar a través de persones que tenien un gran cor i molta generositat.

Malgrat conèixer amb anterioritat la situació de Medan, vam anar-hi. Vaig poder veure a la meva família i per primera vegada ells van conèixer una Dominica de l'Anunciata, en la persona de la Gna. Natividad Martinez. Aquí també es va donar una trobada inesperada amb el Rector de la meva Parròquia, en el que mai m'havia relacionat. Es va alegrar que jo fos una persona d'aquell lloc i que fos religiosa.

Jo coneixia un altre sacerdot. Vaig dubtar d'anar-lo a veure, però la Gna. Nati em digué amb afecte: “jo hi aniré tant si tu vens com no”, després d'aquestes paraules no vaig tenir cap més remei que visitar-lo. Va ser un honor per a ell, que la nostra Priora General el visités, al mateix temps, es va mostrar una mica disgustat perquè no havia sabut res de mi des de feia bastant temps.

A Medan ens vam trobar amb moltes joves, especialment a la residència de les Germanes Franciscanes. Hi havia unes 800 joves.

Quan vaig veure tanta joventut em vaig preguntar a mi mateixa i a Déu: entre tantes no n'hi haurà alguna que vulgui seguir Jesús com a Dominica de l'Anunciata?, desafortunadament tenen prohibit l'ús d'internet i del telèfon i això és un obstacle per posar-nos en contacte amb elles. Els vam donar propaganda. Tenim l'esperança que ens trobem de nou algun dia. Algunes es van interessar molt per conèixer-nos, especialment a la Gna. Nati, el seu carisma els va atreure.

No seria complerta la meva experiència sinó us comunicés quelcom sobre la meva "companya de camí": La Gna. Nati. Vaig tenir l'oportunitat de conèixer-la més durant aquesta experiència. Vaig constatar que era una persona molt senzilla, que atrau a la gent, especialment als membres de la Família Dominicana (els terciaris). Vaig escoltar dels llavis de les persones amb els que vam contactar les expressions: "són diferents" i en broma dir-los: "tu pots ser com elles". Amb aquest escrit vull expressar la meva més profunda gratitud a les Gnes. Nati i a la Gna. Mª Isabel Andrés, Piora Provincial, que feren possible aquesta experiència. També a totes les Germanes que des de la rereguarda, ens van recolzar amb la pregària.

Veritablement puc dir que aquesta experiència ha estat un tocar de nou LA MÀ DE DÉU. Ell és el qui condueix totes les coses i les porta a bon terme.

Gna. Tresia

Puig d'Olena, una experiència inoblidable

En primer lloc voldríem donar-vos les gràcies per l'acollida i hospitalitat que ens va donar a Puig d' Olena.

Per nosaltres ha estat una experiència **“molt positiva i enriquidora”** Des del col·legi d'Horta sempre parlàvem que teníem ganes de poder fer un voluntariat però tot sovint la nostra edat és una barrera. Tot i així vosaltres ens heu facilitat el contacte amb una altra realitat que no tenim tan lluny com de vegades ens sembla.

En general ens esperàvem un tracte de part dels nens més distant i potser de rebuig cap a algú desconegut. Per això ens va sorprendre tant la seva rebuda, així com el tracte durant tot el matí amb els nens i nenes. L'afecte que ens van mostrar, la il·lusió amb que compartíem moments amb nosaltres, la confiança que ens van agafar en tant poc temps...

Això ens fa adonar que darrera de cada nen hi ha una feina enorme de tots els educadors, a qui voldríem expressar la nostra admiració.

Aquesta vivència ens ha donat una perspectiva sobre les diferències que es donen a la nostra societat, i alhora moltes ganes de tornar i poder col·laborar amb vosaltres de la manera que es necessiti.

Estem en contacte per concretar com poder fer una estada més llarga i poder ajudar amb el que sigui possible.

Moltes gràcies i records a tots els nens i educadors.

Una abraçada des del Col·legi de les Dominiques d'Horta

Alumnes de 4t d' ESO de Santa Caterina de Siena

“Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu”.

(Mt. 25,40)

Sóc la Gna. Beneta, Dominica de l'Anunciata, que des de fa 4 anys estic realitzant el Servei Religios a l'hospital Mateu Orfila, (Maó).

*Després de fer una lectura, reflexió i pregària sobre la missió que la Congregació em va encomanar i que estic duent a terme, puc dir des del fons del cor que: **“Els malalts m'evangelitzen”.***

És molt més el que rebo de cada un d'ells que el que jo els puc donar des de la meua feblesa però... sabent que Ell, metge del cos i de l'ànima, m'acompanya en cada una de les trobades amb les persones que pateixen: per malaltia, soledat, que cerquen i necessiten, en molts moments, una paraula de consol, una mà amiga que els aculli, una persona que amb la paraula o amb el gest els presenti aquest Déu que vetlla per a tots i cada un de nosaltres.

Als malalts que estan hospitalitzats, si desitgen rebre a Jesús, els hi dono la Comunió i preguem junts, i donat el cas, el sacerdot que està també fent el servei religiós, els hi administra els Sagraments.

*Després d'aquest temps dedicada a aquest servei només puc donar gracies a Déu i a cada un dels malalts amb els que m'he trobat per tot el que he rebut de cada un. Els malalts m'ajuden a viure cada dia des de l'entrega i em recorden les paraules de Jesús: **“VENIU A MI TOTS ELS QUE ESTEU CANSATS I AFEIXUGATS QUE JO US ALLEUGERIRÉ”.***

BODAS DE ORO DE LA HNA. CARMEN SIFRE

El día 9 de marzo la Hna. Carmen Sifre celebraba, en la intimidad de la comunidad, sus Bodas de Oro DE PROFESIÓN RELIGIOSA. Destacamos a continuación unos pequeños fragmentos de la introducción de la Eucaristía y la acción de gracias de la Hna. Carmen.

DE LA INTRODUCCIÓN A LA EUCARISTÍA

“... Hoy queremos celebrar gozosas las Bodas de Oro de vida religiosa de nuestra querida H. Carmen. Y lo hacemos precisamente en el momento más significativo como es la EUCARISTÍA, porque es donde mejor podemos agradecer al Señor los 50 años a su servicio que con fidelidad y entrega incondicional has ido desarrollando

durante toda tu vida, siempre fiel, en el campo del canto y catequesis, completado en la dedicación de la Liturgia de la comunidad preparada con gran solicitud y vivida día a día con entrega y donación.

50 años de fidelidad, lleva consigo un proceso de pequeñas respuestas al Señor, a pesar de que es Él mismo quien da la fuerza para hacer camino con Él.

Bien sabes que el tiempo pasado es parte importante de tu existencia. Es historia personal que continúa en ti. Ahora te toca vivir el presente que el Señor te reserve como una oportunidad que Él te da. Está en tus manos. ¡FELICIDADES!

El P. Rufino García, que presidió la celebración eucarística, dirigiendo unas palabras a la H. Carmen

En torno al altar, compartiendo el gozo de la fe y la fraternidad

ACCIÓN DE GRACIAS

“El Señor me ha llevado de la mano como un niño por todo el camino” (Dt 1,31 b)

Estoy muy contenta de haber podido celebrar mis Bodas de Oro de profesión religiosa. Lo hicimos el 9 de marzo en nuestra comunidad. Fue un día de acción de gracias al Señor, un día muy feliz que toda la vida recordaré con cariño y gratitud. Él ha estado siempre a mi lado, en momentos fáciles y difíciles. Él me ha dado su gracia para serle siempre fiel, sólo puedo darle gracias.

También doy gracias a la Comunidad, a la Provincia, a la Congregación, a mi familia y a todas las personas que se han cruzado en mi vida, porque es mucho más lo que el Señor me ha dado, que lo que yo le he podido dar. Por eso, como la Virgen María puedo decir: “Mi alma glorifica al Señor...”

Barcelona, Comunidad Sta. Úrsula-Amílcar

Hna. Carmen Sifre

Hnas. de la comunidad y del Consejo provincial, y la Sr. Pepita (antigua directora del colegio)

CELEBRACIÓ DE LES NOCES D'OR DE LA GERMANA M. TERESA XAUS

El dia 22 de març la Gna. M. Teresa Xaus va celebrar les seves Noces d'Or de consagració religiosa, acompanyada de les germanes de les dues comunitats de la Casa Mare, algunes germanes del Consell provincial, i d'altres comunitats, i una bona colla de familiars.

Després de la celebració eucarística vam compartir un abundant i saborós berenar-sopar.

Domem gràcies al Senyor pel do de la fidelitat i la permanència. Que Ell continuï beneïnt amb la seva gràcia a la nostra estimada germana M. Teresa Xaus.

GRÀCIES, SENYOR, PER LA TEVA FIDELITAT!

El dia 15 de març la Gna. M. Àngels Fíguls celebrava les seves Noces d'Or de professió religiosa acompanyada de la seva mare i d'altres membres de la seva família. Hi eren presents les germanes de les dues comunitats de la Casa Mare i algunes altres germanes. Una coral va amenitzar part de la celebració.

Els petits de la família van obsequiar-la amb una bonica representació de l'Anunciació, ben caracteritzats, tal com ho podem comprovar a la foto.

Amb la germana M. Àngels donem gràcies a Déu per la seva fidelitat. També li donem gràcies a ella per la seva permanència en el servei fidel a Déu i als germans al llarg d'aquest 50 anys.

Gna. Mari Alberto. D'una catequesi vocacional a un grup de joves de Ferreries (Menorca)

Hola!!! Som un grup de joves que ens preparam per rebre el sagrament de la confirmació. Avui dissabte dia 29 de març de 2014 ha vingut a fer-nos el tema la germana dominica M. Carmen Alberto.

Ha estat molt interessant ja que hem descobert que va ser una filleta i una jove del més normal; amb les seves qualitats i els seus defectes, alegries i penes. Igual

que ara ens passa a nosaltres, també ella va tenir els seus anys de rebel·lia i així i tot i gràcies a que va trobar persones que la van ajudar a reconduir la seva vida. Ens va cridar molt l'atenció quan ens va dir que quan era jove jugava a futbol i que encara li agrada molt. A més, li encanta l'esquí aquàtic i l'esquí a la neu i molt

d'altres esports de risc. Però sobretot ens va sorprendre com una persona tant activa i amb tantes experiències va arribar a la conclusió que el que volia era seguir a Jesús per damunt de tot i xerrar de la vida religiosa amb tanta alegria que fins i tot la contagia.

Ens va explicar també el procés que va seguir per a arribar a

fer-se de la congregació dominicana de l'Anunciata, la feina que fa i les trobades amb els joves estudiants a Barcelona. També ens va xerrar del fundador de la seva congregació el Pare Coll, i de tots els països on estan actualment. Tot el que ens va dir va ser del més interessant. Volem donar-li les gràcies per haver pogut conèixer un poc més de prop aquests aspectes de la vida d'una religiosa.

Gràcies per tot Conxi i Mari

D'un grup de catequesi de Ferreries

PRIMERA PROFESSIÓ RELIGIOSA DE LA GNA. FRELA SAING CAÑETE

El dia 30 de març de 2014 ha emès la seva Primera professió religiosa com a Dominica de l'Anunciata, la novícia FRELA SAING CAÑETE, a la comunitat noviciat de Calamba, Filipines.

Com és habitual en la pregària de les Completes, el dia abans de la professió, i en un ambient familiar, se li féu lliurament de l'hàbit dominicà i se la va acompanyar en la pregària de preparació a la cerimònia del dia següent.

**A la foto superior la Gna. Frela amb la Priora provincial, Gna. M. Isabel Andrés.
A la foto inferior, amb les Gnes. M. Isabel, Montse, Marta Alicia, Rolindes,
Mary Am, Trâm i la novícia Nellie**

Fr. Jesús C. Prol, OP

La professió religiosa va tenir lloc a l'església parroquial Sant Vicenç Ferrer de Calamba City. Va presidir l'Eucaristia i predicar l'homilia Fr. Jesús C. Prol, OP concelebrant també Fr. Laurentino García OP.

La Gna. Frela va emetre els vots a mans de la Priora Provincial, Gna. M. Isabel Andrés Fernández, en presència de les Gnes. Sagrario Llorente i Marta Alicia Rivas que l'acompanyaven en qualitat de testimonis.

També la nova professa estava acompanyada de la Gna. Montserrat Font, ecònoma provincial, totes les Germanes de les tres comunitats de l'Anunciata a Filipines, la novícia Nellie i les postulants Fàtima i Analiza. A la cerimònia també es feren presents persones amigues i feligresos de la parròquia que van compartir l'alegria amb la nova professa i amb les germanes de les comunitats de les Dominiques de l'Anunciata a Filipines.

Una vegada més la Congregació, de manera especial, la Província Sant Ramon de Penyafort, ens sentim cridades a viure amb goig i alegria la professió d'aquesta jove filipina, en aquest any que la congregació l'ha dedicat a Any Vocacional.

Demanam al Senyor, a la nostra Mare en l'advocació de l'Anunciata i al nostre Fundador, que ajudin a la nostra germana Frela a viure en profunditat el seu lliurament a Déu i als germans i sigui fidel seguidora del carisma que Sant Francesc Coll va voler per les seves filles.

Recordant i fent vida el mandat del nostre fundador Sant Francesc Coll, que les Germanes "propaguessin la veritable doctrina ensenyant-la per les poblacions grans i petites, i il·luminessin les tenebres de la ignorància", la Congregació, al segle XXI, segueix expandint el seu carisma cap a altres continents i illes, fet que ens alegra enormement.

D'una gran alegria ha estat l'esdeveniment celebrat el dia 2 d'abril de 2014, a Sant Carlos City, Pangasinan. La inauguració d'una nova escola amb el nom "Col·legi Anunciata", per l'educació de nens i nenes de 4 i 5 anys. Més endavant també acollirà les etapes educatives de primària i secundària.

En l'acte d'inauguració van estar presents la Priora Provincial, Gna. Maria Isabel Andrés, que va presidir tots els actes i la Gna. Montserrat Font, ja que estaven visitant les comunitats de Filipines i la comunitat de Vietnam.

Les Gnes. de Cubao y de Calamba arribàrem la vigília per unir-nos a la celebració religiosa i festiva.

Participaren en la festa unes dues-centes persones del barangay Talang, que mostraren el goig, l'alegria i l'afecte que tenen a les Germanes.

L'acte va començar a les sis del matí amb la celebració de l'Eucaristia, presidida per Monsenyor Sócrates Buenaventura Villegas, arquebisbe de Lingayen-Dagupan.

Eucaristia solemne, harmonitzada pel cor de la parròquia Sto. Domingo. Un grup nombrós de joves que amb les seves veus melodioses solemnitzaren i donaren un to especial a la celebració. Essencial fou també la participació de les Germanes de la comunitat.

En aquest dia se celebrava la festa de Sant Pere Calungsod, segon màrtir filipí, el Sr. Arquebisbe en l'homilia va fer al·lusió a la vida i senzillesa d'aquest sant.

Va continuar l'homilia centrant-la en tres paraules clau, paraules que comencen per "S" i engloben un profund missatge per nosaltres en el començament de la nostra escola.

- Small: essent petita, senzilla i humil...., una de les característiques dels fills de Déu és la senzillesa, com Jesús que va mostrar la senzillesa del seu Pare, confiar-ho tot a Déu Pare, el que Ell vulgui.
- Surprise: Sorpresa. Tenir una actitud d'admirar-se de la grandesa de Déu en tot, en la creació, en cada persona. En els esdeveniments diaris....
- Sharing of life – Compartir la Vida i SER UN ALTRE CRIST, "Alter Christus". La bona marca de l'escola és la qualitat quan desvetlla en els alumnes ésser altres Cristos, el qui dóna la vida i és instrument de vida en una societat dividida i angoixada. Si l'escola no és capaç de produir altres Crist, és millor tancar-la perquè no serveix per a res.

El Sr. Arquebisbe va posar tot l'èmfasi en el primer valor de l'Escola. Fou una crida especial per a nosaltres. La nostra missió és preparar nens i nenes, joves per ser altres Crist, essent senzilles i petites, gaudint de les grandeses de Déu que sempre ens sorpren en la vida.

Acabada l'Eucaristia es va iniciar l'acte d'inauguració de l'Escola "Col·legi Anunciata", amb el següent orde:

Descobrir la placa amb la inscripció relativa a l'Escola i la benedicció per part del Sr. Arquebisbe.

Missatge emotiu per part de la Priora Provincial, Gna, Mª Isabel Andrés.

Tallar el llaç, que va produir una gran emoció

La benedicció per part del Sr. Arquebisbe de totes les dependències de l'Escola. Amb aquest fet, acabava l'acte de la inauguració de la bonica escola de Sant Carlos City, "Col·legi Anunciata"

La festa continuà compartint, entre els assistents, un deliciós i abundant esmorzar, un esmorzar delectós en un ambient molt alegre i de veritable festa.

gràcies per la vostra col·laboració!

No hi va faltar el llançament de globus que s'enlairaven cap al cel i arribaven a diferents zones, simbolitzant que l'Anunciata seguia donant fruit i evangelitzant en qualsevol lloc del planeta mitjançant l'educació, i lògicament s'havia de fer la foto de grup amb el Sr. Arquebisbe, tal com veieu.

GRÀCIES P. COLL!

La teva obra continúa.

San Carlos City, Pangasinan (Filipines) - Abril de 2014

Gna. Isabel Martínez

ENTRADA AL POSTULANT DE

El passat dia 8 d'abril feren l'entrada al postulantat tres de les quatre joves vietnamites que en el mes de setembre havien ingressat com aspirants a la nova comunitat de Ho Chi Minh (Vietnam). Algunes d'elles feia temps havien manifestat el seu desig d'ingressar a la Congregació i estaven esperant que obríssim una comunitat en aquell país.

Aprofitant la presència de la Priora provincial, Gna. M. Isabel Andrés, es va fer la cerimònia d'entrada amb unes pregàries i amb la imposició de la creu dominicana, en el marc de la celebració de l'eucaristia presidida pel P. Vicente Phong, OP acompanyat de dos diaques també dominics.

Demanam al Senyor per aquestes tres joves per tal que les vagi il·luminant i acompanyant en el seu camí de discerniment vocacional. També demanam per les germanes de la comunitat que en un ambient, no massa favorable, han de ésser exemple i testimoni de vida religiosa per les noves

vocacions. Que el nostre fundador Sant Francesc Coll i Maria, la nostra Mare, les ajudi i protegeixi.

Al mateix temps felicitem a les joves Duyễn, Neguyêt i Dao, també la Província Sant Ramon de Penyafort i la Congregació en general ens felicitem pels llaços de fraternitat que es van estenent pel continent asiàtic amb brots nous de vida religiosa en l'Anunciata.

A continuació podeu llegir els escrits que cada postulant ens ha fet arribar.

Oh Madre, quiero seguir tus huellas

Alguien que ha experimentado el amor, entiende que para que el amor crezca y de frutos, la espera es muy importante. Esto es porque, el amor verdadero es paciente y por esto sabe esperar. Dios sabe cuánto lo amo y lo esperé durante muchos años... Hoy una vez más me ha llamado por mi nombre, y con firmeza le he respondido.

La entrada al postulante, es el comienzo de un camino hacia la vida religiosa, el Señor pone en mi alma un símbolo de amor. Sé que este símbolo es todavía muy pequeño y apenas empieza a brotar, pero es algo que ya está penetrando en lo más profundo de mi corazón. Estoy muy feliz y mi alma se goza, porque yo sé que no soy digna, pero todavía Dios me sigue llamando. La espera ha sido larga pero no me ha decepcionado. Espero que esta felicidad y alegría que siento hoy continúen siempre en mi vida. Y pido a la Virgen Madre del SÍ:

***"Mẹ ơi đời con dõi bước theo Mẹ,
lòng con quyết noi gương Mẹ.
Xin Mẹ dạy con hai tiếng xin vâng"***

(estrofa de una canción Vietnamita para la Virgen)

***"Oh Madre, Quiero seguir tus huellas,
mi alma desea seguir tus ejemplos.
Madre, enséñame a decir que SÍ a Dios."***

(la estrofa traducido en Español)

Oh Madre,

Dios te ha favorecido y bendecido.
Dios te ha buscado y te ha llamado.
Ayúdame a ver los favores y bendiciones de Dios en mi vida.
Enséñame a ver su presencia, a escuchar su voz y a contestar a su llamada.

Oh Madre,

Tú has mostrado una gran fe y confianza a Dios.
Tú has permitido que Dios te guie y te llevaran a su plan.
Tu SÍ fue una respuesta muy corta,
pero dio a la humanidad paz y esperanza perpetua.

O Madre,

Tú SÍ no fue solo por una vez.
En toda tu vida, es evidente que el SÍ a Dios era tu constante respuesta.
Ayúdame a ser firme en mi vocación, en este camino a la vida religiosa en
la que hoy comienzo a caminar.
Enséñame a ser libre de cualquier distracción, y así pueda seguir siendo fiel
solo a Dios.

Oh Madre,

Tu respuesta de SÍ me ha atraído mucho.
Te pido que estés siempre allí conmigo en el camino.
Acompáñame y enséñame a seguir confiando siempre en Dios.
A tu lado, Madre, siempre encuentro paz, esperanza y alegría con Dios.

Oh Madre,

Seguro que las dificultades también me pueden venir,
Con la enseñanza de tu ejemplo y consuelo de tu compañía
ruego que pueda tener suficiente coraje para superarlas,
Y que siempre sea capaz de responder SÍ a Dios:
SÍ - por hoy
SÍ - por mañana,
SÍ por siempre- en todo momento
SÍ solo- sin lugar a dudas.

María del SÍ, modelo de todos los que están siendo llamados por Dios, ruega
por mí. AMÉN.

(Teresa) Nguyễn Thị Ánh Nguyệt
Postulante - Vietnam

Concédeme el don del silencio para que siempre pueda escuchar a Dios desde el corazón

Agradezco a todas las hermanas por esta celebración muy hermosa de nuestra entrada al postulante.

La Misa fue muy sencilla pero muy solemne. Estoy muy contenta no sólo por la oportunidad de dar un paso más en el discernimiento de mi vocación, sino también por la expresión del amor fraterno de las hermanas. Estuve especialmente contenta cuando la Hna. Mª Isabel Andrés, Priora Provincial, me dio el beso de la paz y el ser aceptada al postulante.

Estaba preocupada de iniciar a una nueva vida, “la vida religiosa”. Sin embargo, el sentimiento de felicidad y la seguridad de la presencia y amor de Dios que fue manifestada por las hermanas de la Congregación fue más fuerte. Sentí la presencia de una familia, y por esto, a todas las hermanas ¡muchas gracias!

Alabo y doy gracias a Dios por todas las maravillas que Él ha hecho en mí.

Hoy que empiezo una nueva etapa en mi vida, deseo seguir confiando en Él. Yo creo en el amor de Dios, pues lo he experimentado muchas veces en mi vida.

Pongo en sus manos mi vida a través de la Congregación, y el dejarme guiar por las hermanas.

Y ruego A LA VIRGEN DEL SÍ:

Querida VIRGEN DEL SÍ,

nos diste el mejor ejemplo de sí a Dios.
Te has permitido ser instrumento de Él,
te entregaste a ser un canal de muchas bendiciones,
bendiciones para todos los pueblos.

Querida VIRGEN DEL SÍ,

Déjame aprender de tu ejemplo.
Déjame sentir en mí tu gran amor.
Déjame descubrir tu mayor fuerza,
para que también puedo decir SÍ a Dios, en toda mi vida.

Querida VIRGEN DEL SÍ,

Enséñame a ser humilde ante Dios,
Enséñame a escuchar la Palabra de Él.
Enséñame a entregarme libremente.
Y ser guiada solamente por el amor de Dios.

Querida VIRGEN DEL SÍ,

Concédeme el don de la generosidad,
para que también pueda darme yo misma sin condición.
Concédeme el don del silencio,
para que siempre pueda aprender a escuchar a Dios desde el corazón.

Querida VIRGEN DEL SÍ,

Ayúdame a ser firme en mi vocación.
Ayúdame a conocer y aprender de los valores de la vida religiosa.
Ayúdame a superar los desafíos y las dificultades que voy a tener en el
camino.

Ayúdame a seguir a Dios y decirle SÍ, en todos los días de mi vida.

VIRGEN DEL SÍ, compañera de todos los que están siendo llamados
por Dios, ruega por mí. Amén.

(María) Thái Thị Đào

Postulante - Vietnam

Señor, hágase en mí según tu palabra

Este día que celebré la entrada al postulante, hay una mezcla de emociones dentro de mí. Estoy muy feliz porque la congregación me ha aceptado, pero al mismo tiempo, también estoy preocupada y temblorosa porque sé que aún soy joven y todavía tengo que crecer en muchos aspectos.

Soy consciente de que la vida religiosa no es muy fácil, y entiendo que el proceso también no será tan sencillo. Sé que habrá muchas cosas que tengo que renunciar en mí, y en cierta forma, será difícil. Sin embargo, creo que Dios me está llamando y hoy doy mi respuesta: SÍ, con toda la confianza en él y en la Congregación.

Intentaré ser y hacer lo mejor que pueda para superar las dificultades que pueden venir a lo largo del camino. Que Dios me conceda las gracias que voy a necesitar, y que las hermanas me puedan ayudar en el proceso, para que pueda crecer en mi vocación y servir a Dios según el carisma de la Congregación.

A todas las hermanas, gracias por la celebración tan hermosa, por la Misa sencilla pero muy significativa. Hermanas, gracias por su expresión de amor y aceptación.

Y a la Virgen de la Anunciación que nos dé más inspiración en seguir a Dios, y quiero decir como ella:

"Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần truyền."

"Yo soy la servidora del Señor, hágase en mí según tu palabra."

Mi oración:

Oh, Virgen de la Anunciación,

Eres llena de gracia y bendición.
Has recibido el mensaje de Dios con valentía,
y has dado tu SÍ a su plan sin dudar.
Tu obediencia a Dios es impresionante,
una obediencia que abrió camino a la salvación de toda la humanidad.

Oh, Virgen de la Anunciación,

hoy es mi primer día en la vida religiosa.
Sé que habrá muchos retos, dificultades y dolores también por el
camino.
Enséñame a pregonar todas las acciones de Dios en mi corazón:
a recibir cada gracia y bendición en cada situación,
a permanecer siempre en Dios y solo creer en su Amor.

Oh, Virgen de la Anunciación.

Ayúdame a ser firme en este compromiso que empiezo a hacer hoy.
Ayúdame a superar cada temor y las dudas que me pueden surgir por
el camino.
Ayúdame a superar cualquier tentación, mentira y egoísmo.
así seré capaz de mantener mí SÍ a Dios,
y seguirlo para siempre.

Oh, Virgen de la Anunciación,

Acompáñame en este camino de mi vocación.
Que estés allí junto a mí para dar luz a mis pasos.
Enséñame el camino para seguir fielmente a Jesús.
Llévame cada día más cerca de Él
para que pueda aprender de su gran amor y servicio a los demás.
Oh, Virgen de la Anunciación, inspiración de todos los que están
siendo llamados por Dios, ruega por mí. AMÉN.

(María) Cao Thị Duyên

Postulante - Vietnam

Breu relat del nostre últim viatge a Filipines i Vietnam

Amb la Gna. Montse Font, sortim de Barcelona en un avió de la companyia Qatar Airways el dia 22 de Març de 2014 i vam arribar a Manila el diumenge, dia 23, a les 15,55 h.

Les germanes ens donen la benvinguda amb danses tradicionals

La finalitat principal del nostre viatge era, com sempre, visitar les germanes de les 3 comunitats de Filipines i en aquesta ocasió també la nova comunitat del Vietnam; conviure-hi uns dies i compartir la seva vida i missió.

Dos motius molt importants s'afegien al nostre viatge:

1. Assistir a la professió de la novícia Frela Saing Cañete.
2. Viatjar a illa de Manicani per poder apreciar "in situ" la magnitud dels desastres produïts pel tifó Yolanda i alhora comprovar el desenvolupament del projecte d'ajuda a les famílies que les nostres germanes havien iniciat amb els donatius aportats des de Província gràcies a la solidaritat de les comunitats, col·legis i particulars no només de la Província Sant Ramon de Penyafort, sinó també de les de St. Domingo i Santa Catalina.

Encara que els dies que disposàvem eren pocs, vam tenir temps suficient per a complir els objectius proposats.

La visita a les germanes i el diàleg amb cadascuna, em va resultar molt gratificant. Totes s'esforcen a construir una veritable comunitat fraterna, no sense els frecs i dificultats que suposa de vegades la convivència.

A la comunitat de Calamba vivim amb goig la celebració de la Primera Professió de la novícia Frela. Tingué lloc a la parròquia de Sant Vicent Ferrer a la tarda del 30 de Març de 2014. Va ser una cerimònia familiar i solemne presidida pel P. Jesús Prol OP acompanyat pel P. Laurentino García OP i amb l'assistència de les germanes de les tres comunitats de Filipines: Calamba, Cubao i Sant Carles. També van participar representants d'altres comunitats religioses i amics de la comunitat.

Després ens reunirem tots per compartir un berenar al jardí que té l'habitatge de la comunitat i ja al final de la tarda només les germanes de les tres comunitats van lliurar a Frela uns senzills i útils regals expressió de l'afecte i del reconeixement pel compromís adquirit.

A la comunitat de Cubao vam veure les obres de rehabilitació que s'estan realitzant al safareig, teulades i també la tàpia que separa la nostra propietat d'un terreny contigu. Els paletes, que són molt coneguts de la Ctat. de Sant Carles, estan treballant amb gran professionalitat i pensem que quedarà molt bé.

Aquí, vam fer alguna trobada general i vaig parlar també amb cada germana de la comunitat i amb les estudiants.

A les Gnes. Joanne, Ly i Phú, que finalitzen els dos anys d'Estudiantat institucional, els vaig plantejar la seva destinació a partir del mes de juny en què s'inicia a Filipines el nou curs. Joanne anirà a la comunitat de San Carlos a col·laborar al parvulari, catequesi parroquial i pastoral vocacional. Ly anirà a la comunitat de Calamba i dedicarà part del seu temps a estudiar magisteri en educació infantil; classes de música i assistirà a un curs per formadores.

Phú es quedarà a la comunitat de Cubao i iniciarà estudis de magisteri en educació infantil i refermarà més l'anglès.

Totes reforçaran la comunitat respectiva participant en la seva vida i missió i dedicaran també durant l'any el temps necessari per a l'estudi, aprofundiment i síntesi dels temes formatius que la Gna. Mª Inés Font, delegada general de Formació, s'indica a la pàg. Web de la Congregació. La Gna. Glecyc coordinarà aquest treball que hauran de realitzar totes les joves professes temporals i ja tenen programades les següents trobades:

- El 21 d'agost a Cubao. Conclusió de l'estudi sobre L'Oració
- Del 30 de novembre a l' 1 de desembre a Sant Carles. Per treballar la 1ª part del tema d'estudi per a l'any 2014-2015
- I els dies 20,21 i 23 d'abril a Sant Carles per a la 2a part del tema de l'estudi per a l'any 2014-2015

A la comunitat de Sant Carles vivim el dia 2 d'abril l' Inauguració del Parvulari Anunciata amb gran goig per part de totes les germanes i persones convidades per la comunitat. L'Arquebisbe de la diòcesi de Lyngayen-Dagupan Mn. Sòcrates B. Villegas va celebrar l'Eucaristia i va beneir els diferents espais de l'edifici. La festa va continuar amb un esmorzar per a tots els participants.

Les germanes de la comunitat estan molt entusiasmades amb aquesta missió i a tots els va encantar l'estructura arquitectònica de l'escola; seus materials pedagògics i la decoració.

El dia 5 d'Abril abandonem Filipines per visitar la comunitat de Mare de Déu del Roser a Ho Chi Minh de recent creació; la priora és la Gna. Cirila Zárate.

Aquí vam tenir també la satisfacció d'assistir a l'entrada al Postulantat de tres joves vietnamites: **Nguyệt**, **Đào** y **Duyên**, animades a ser Dominiques de l'Anunciata. La responsable de les mateixes és la Gna. Cristine i les germanes de la comunitat co-laboren donant algunes classes d'història de la Congregació, P. Coll i espanyol. Assisteixen també a un curs de Formació per Postulants dirigit pels PP. Dominics.

Tota la comunitat està seguint un procés d'adaptació lent però esperançat. La seva missió principal, a part de l'atenció a les joves postulants, està centrada en l'estudi

de la llengua i costums vietnamites i les Gnes. Professes temporals, juntament amb les aspirants, participen en la catequesi parroquial i estan iniciant un pla d'estudis sistemàtics en anglès, la Gna. Maria i en infermeria la Gna. La.

També es dediquen a la Pastoral vocacional.

En un altre ordre de coses, la comunitat ens

va proposar la necessitat d'adquirir un habitatge capaç per acollir amb major amplitud i privacitat a la comunitat i al grup de postulants i aspirants que puguin anar venint. Visitem una casa gran i de ferm estructura arquitectònica que està situada al mateix carrer de la qual actualment tenim llogada per a la comunitat.

La Gna. Montse Font i servidora quedem impressionades tant pels espais que ofereix aquesta casa com pel preu que ens ha proposat el seu amo. És un tema a tractar pel Consell Provincial i que després presentarem al Consell General. La major dificultat que trobem és el contracte de compra en el qual no pot figurar persona jurídica sinó persona física i sempre de nacionalitat vietnamita.

Sortim de Vietnam rumb a Barcelona el dia 10 d'abril amb la companyia russa Aeroflot. El viatge va transcórrer feliç i arribem contentes i amb un gran bagatge d'experiències viscudes intensament.

Apartat especial: Viatge a l'illa de MANICANI

Puc afirmar que aquesta visita va produir en nosaltres un fort impacte:

1. La desolació que presenta el paisatge: cases i teulades destruïts, arbres caiguts, trencats, gent tristos tornant novament a reconstruir amb materials usats i trencadissos seus humils habitatges. Es notava gran diferència entre les cases dels pobres i les dels rics; la reconstrucció a les ciutats i als pobles més allunyats i també a on va arribar l'ajuda internacional i quins territoris estan completament oblidats de la mà dels homes.

2. L'habitatge concret d'una família que acull 21 persones ... Vaig quedar molt sorpresa veient la conformitat i enteresa d'uns avis de 72 anys que tenen al seu càrrec 18 néts, alguns molt petits encara. Han d'alimentar amb el que el mar els dóna cada dia i guardar en salaó el que els sobra per als dies de forta pluja en què no es pot pescar.

Un altre membre de la família, oncle dels nens, treballa en una mina a cel obert situada en la seva mateixa illa i explotada per una companyia xinesa que s'enriqueix del níquel i or que extreuen d'ella aquests humils treballadors que, a més del sou escàs, veuen perillar el futur de la seva illa plena ja d'esvorancs més dels tifons que cada any la assoten ...

L'avi, com a responsable de la família conrea també algunes verdures a la zona alta i extreu del mar sorra que barreja amb ciment per fer blocs i reconstruir la seva malmesa "casa", si és que així es pot dir ... Està edificada a la vora mateixa de la mar, de manera que el menor tifó que arribi la inunda i han de sortir corrent a aixoplugar-se en lloc més segur. És tan petita que a l'hora de dormir no hi ha espai per a tants i alguns han de acollir en una tenda de campanya. Una de les nétes grans es va buscar, sota de la teulada una biga per poder estirar-se allà.

3. El refugi, a l'arribada del tifó Yolanda, va ser l'Església a la qual va acudir tot el poble i només un dels habitants va morir ...

El rector, un sacerdot jove de 35 anys és per a ells el seu suport i defensa en tot moment.

Ens va rebre a casa prefabricada ja que

l'anterior es va ensorrar la mateixa manera que part de l'Església. Ens deia que sí

que creu en els miracles ja que quan el tifó estava devastant tot el que trobava al seu pas, ell pregava a Déu envoltat de tota la gent i després d'impartir l'absolució general i disposar-se a acceptar junts la mort, ens va explicar com el vent va començar a amainar i l'aigua lliscava ràpida cap al mar. La teulada de la part en què estaven tots protegits no va caure però sí la del campanar i la de tota la nau central del temple. També es va conservar intacte el retaule amb el Sant Crist que feia poc ell havia reconstruït.

Ens explicava la seva impotència per aconseguir el cessament de les activitats mineres a l'illa i com el govern filipí es desentén d'aquesta població a la qual no arriba ajuda de cap tipus, sinó l'espoli de les seves riqueses naturals ...

Aquest sacerdot és la veu que els defensa davant l'abandó i injustícies que pateixen i tem que li facin callar violentament doncs ja va rebent pressions i amenaces. És d'admirar la seva entrega, com viu amb i per al poble acceptant la solitud ja que no és gens fàcil no poder contactar amb el seu bisbe i companys de la diòcesi ja que li suposa un viatge de tres dies d'absència i no vol deixar sola a aquesta gent ...

Vam veure com l'ajuda prestada ha afavorit aquesta gent doncs, almenys, poden aconseguir amb les xarxes i estris de pesca "el pa de cada dia" i el mar es mostra molt generós amb ells doncs diuen que abunda més que abans tota una gran varietat de peixos i mariscs ...

Hem vist la necessitat de construir-los un edifici fort i polivalent que pugui ser refugi segur per a tot el poble en els moments de perill de nous tifons.

El Senyor és provident i noves ajudes van arribant per poder ampliar el projecte a altres poblacions de l'illa de Manicani i fins i tot la de Samar.

"L'ONG Acció Verapaz" i "La Fundació Ajudantayudar de Barcelona", estan interessades en això.

GRÀCIES a tots els que heu fet possible que aquesta gent millori la seva situació i creixin en esperança!

Gna. M. Isabel Andrés

EXERCICIS ESPIRITUALS A LA CASA MARE VIC del 13 al 19 d'abril 2014

El dia 13 d'abril de 2014, a la tarda, 76 germanes provinents de 26 comunitats de Catalunya i les illes, anaven arribant a Vic per tornar a viure l'experiència d'uns exercicis espirituals. Cada any ens aplega la mateixa circumstància, però cada any la vivència, és diferent.

Enguany, hem descobert un nou germà dominic el P. José Ramón López de la Osa. Home senzill, profund, proper i molt compromès amb el Jesús de l'Evangelí i en temes i causes socials.

La seva doctrina ens ha meravellat i ens ha sacsejat profundament. Quan anava demanant a les germanes si els agradava "el padre", com a resposta sempre sentia frases d'elogi i admiració. Verdaderament, ens ha fet descobrir presències de Jesús tant properes...que ens sentíem abocades a un compromís ben seriós d'anar continuant millorant la nostra vida de dones consagrades a Déu i als altres, projectant amb la nostra manera de fer el peculiar carisma del P. Coll seguint les petjades del mestre.

El tema que ens va acompanyar tots els dies va ser: "Ser deixebles avui. Segons el Sermó de la Muntanya". A simple vista res nou i tot conegut, però quan va anar desglossant tot el seu contingut, les Benaurances... el Pare Nostre... varem anar descobrint la gran riquesa humana de Jesús, el seu amor incondicional a l'home, el seu interès perquè assolim la llibertat i actuem en llibertat.

Ens va anar mostrant quines eren les ensenyances del Mestre i a qui dirigia les seves ensenyances, quins eren els seus deixebles i quines qualitats demanava als seus deixebles: sentir-se estimats del Pare, actuar com a fills seus i germans de tots els homes.

Frases que son un recull de la seva predicació:

Jesús predicava el Regne de Déu, un Regne de Déu ja present en els que estimen i actuen en veritat, i un món nou per als qui el segueixen, per als qui es comprometen a estimar i a servir.

Jesús parlava del gran amor de Déu als homes, Déu estima molt l'home, i també l'exigeix. La nostra vida d'entrega a Déu, sense exigència no te cap sentit. Hem de ser misericordiosos, compassius, perdonant sempre, ja que sols així podem obrir-nos a l'Amor de Déu.

Sobretot adonar-nos de la figura de Jesús, tant rica i plena. Saber veure com actuava, en quins temes posava la força, quines postures adoptava davant el poder o davant la rígida Llei. Ens va presentar un Jesús molt humà que veient la seva actuació nosaltres aprenguem a ser també més humanes.

Jesús es manifestava sempre a favor dels més pobres a qui defensava sempre, i demana als seus seguidors, posicionar-se sempre a favor dels més pobres descobrint el ventall de totes les classes de pobresa que ens envolten.

Ens va recordar el gran privilegi que tenim de poder viure en comunitat. La riquesa que suposa compartir maneres de ser, de pensar i d'actuar. El ric camí de la pluralitat. Saber veure a l'altre com un germà, vol dir que estic actuant en visió de les Benaurances. L'amor a la humanitat, hauria de superar el nostre propi. Amb els qui vivim, hauríem de compartir i viure l'utopia del Regne.

També ens va avisar del que no hauríem de fer i a que hem de dir no, si som deixebles de Jesús: No ens hem de vanagloriar. No hem d'acumular tresors. No ens hem de preocupar per les coses materials. No hem de jutjar mai.

Què volem ser? En quin model de persones ens volem convertir?

Un deixeble de Jesús ha de ser pobre, fràgil i cada dia ha de demanar perdó. Ha de desitjar el Regne de Déu. Ha de ser un home/dona amb fam i set de justícia. Amant de la sinceritat i de la veritat, net de cor i que transmet pau perquè confia plenament en Déu.

Els seguidors de Jesús hem de ser minoria valenta i atrevida. Coherents. Constants i perseverants en créixer en la fe, amb un gran desig de viure els valors del Regne per anar-los sembrant i testimoniant. Llegint constantment l'evangeli i posicionant-nos davant totes les causes de les diferents pobreses que ens envolten. Ens deia: "deixeu que els "pobres" entrin en la vostra vida", no tingueu por que hi guanyareu!

Hem de saber veure, permanentment, la presència de Déu en nosaltres, perquè ens estima i a la vegada, reflexionar en com ho manifestem en la nostres vides de cada dia. Tenim de parlar de Déu, perquè tot ens parla de Déu.

Al final ens va donar una regla d'or: Déu ens vol feliços. Hem de buscar aquesta felicitat i la trobarem en el camí de l'evangeli i de les Benaurances. Hem de viure la cultura samaritana de la caritat que va més enllà de la justícia i de la solidaritat, aquesta postura ens anirà canviant.

Trobarem Déu, si abans hem trobat els pobres. Ens haurien de definir tres postures: creure, estimar i ajudar.

Tot aquest recull d'ensenyances les hem captat i ara les hem de viure. Realment han estat uns exercicis rics i engrescadors.

Agraïm la riquesa litúrgica i d'organització de tots aquests dies, la feina dels qui ho han preparat tot i que han quedat en l'anonimat. La Casa Mare, sempre sap acollir, com cal, a totes les germanes. Gràcies.

Gna. Montse Sala.

Donem gràcies a Déu per tot el que hem pogut gaudir

Exposició solidària i missionera

PROLONGACIÓ DE L'AMOR DE DÉU

Gran part de la vida de les persones, grups, societats transcorre amb normalitat, diríem amb monotonia, no obstant hi ha moments i dies que aquesta quotidianitat queda marcada en el nostre caminar per fets importants.

Pels grups de “tallers missioners” i per les Germanes i comunitats que els acompanyen, el dissabte 26 d'abril, fou un d'aquells moments importants. Es va inaugurar l'exposició solidària dels treballs manuals.

Dia esperat, desitjat i preparat amb il·lusió. Una vegada més la casa provincial va obrir les seves portes per acollir a les persones que han fet possible la recopilació de moltes meravelles, d'una varietat increïble en mides, materials, disseny etc, que tenen en comú, el gran desig d'ajudar als sectors de la població més desfavorits.

La trobada va començar amb la presentació de la jornada per part de la Gna. Pilar Bosoms, en absència de la delegada de Missions Gna. M, Núria Cuéllar. Seguidament es va fer una oració referent a la Mare de Déu de Montserrat, era la vigília de la seva festa.

Aprofitant la presència de la Gna. Marta Alicia Rivas i d'una servidora la Gna. Rolindes González, vam explicar, la nostra experiència missionera a Filipines donant a conèixer de primera mà com el diners recollits s'inverteixen i arriba a les persones i necessitats concretes.

Després la Gna. M. Isabel Andrés, priora provincial va explicar, gràfica i oralment, l'últim viatge que ha realitzat a Filipines amb la Gna. Montserrat Font; estant allà va visitar la illa de Manicani molt afectada pel tifó Iolanda ocorregut el passat novembre de 2013 que és on va arribar i arriba part de la nostra ajuda solidària.

Acabada la part expositiva baixàrem a la sala, cantàrem l'himne al Pare Coll i es va tallar la cinta d'entrada a l'exposició. Amb un gran aplaudiment i cares somrients, es va donar per inaugurada l'exposició missionera solidària 2014.

El que jo he percebut darrera d'aquests treball, són unes persones sensibles a les necessitats dels pobres, uns cors solidaris que comparteixen el que ells tenen i poden oferir, són persones veritablement missioneres amb l'estil i les possibilitats que tenen al seu abast.

Només em queda donar gràcies a Déu per haver coincidit en la celebració d'aquest dia en el que he vist créixer la misericòrdia a través d'aquestes persones solidàries i generoses.

Barcelona, 28 d'abril de 2014. Gna. Rolindes (Camino) González

ESTAR AL COSTAT DELS QUI PATEIXEN

“Perquè vaig tenir fam i em donàreu menjar, vaig tenir set i em donàreu de beure, era estranger i em vau acollir, despullat i em vau vestir, malalt i em vau cuidar, empresonat i em vinguéreu a veure. De veritat us dic, que tot això que féreu a un d'aquests germans meus tan petits, a mi m'ho féreu. (Mt. 25,5-36, 40)

La història de les nostres vides es va formant de les experiències bones i de les no tan bones. Estic molt contenta de tenir l'oportunitat de poder compartir algunes vivències que s'han afegit a la història de la meva vida; aquestes són la meva col·laboració en la missió que la nostra Congregació de Dominiques de l'Anunciata, està fent amb les víctimes del tifó Iolanda en Tacloban i en Eastern Samar, especialment en Guiuan, Illa de Manicani. Abans de començar el meu relat, vull recordar els motius del perquè, vam fer aquesta missió.

El 8 de novembre del 2013, el tifó Haiyan, conegut a Filipines com Iolanda, va irrompre en la zona de les Bisaies, com mai fins aquell moment se n'havia viscut cap de semblant en magnitud i amb uns efectes tan devastadors. Veritablement va batre el record en morts i pèrdues materials. Les zones més afectades foren Leite y Samar, ciutats i pobles quedaren totalment derruïts. Suspengueren les classes a les escoles i les persones foren evacuades a zones més segures. Algunes d'aquestes zones ja havien estat víctimes d'un terratrèmol, la zona de Bohol, per exemple.

Guiuan en Easter Samar, fou el lloc per on va entrar el tifó Iolanda i un dels llocs més afectats pel fort impacte de l'huracà. Moltes famílies han perdut algun dels seus familiars i gairebé tots els béns.

Només d'imaginar-nos el que va passar en aquella tràgica data del 8 de novembre del 2013, qui no tindrà el cor commogut per tan terrible desgràcia i amb generositat no col·laborarà a pal·liar els danys que ha causat aquesta catàstrofe? “Molt pocs poden fer molt” i això ha ajudat a cobrir les necessitats més urgents. El món s'ha bolcat en ajudar de manera diferent als damnificats; el problema ha estat que moltes d'aquestes ajudes no han arribat als seus destinataris, espacialment en els llocs mes allunyats.

Déu ha mogut els cors, els peus i les mans de la nostra Família: Anunciata, i amb una prompta resposta a aquesta necessitat. Donem moltes gràcies a la nostra

Congregació, per ser l'instrument del que Déu s'ha valgut per canalitzar el seu amor compassiu i misericordiós vers els nostres germans que pateixen. Gràcies a les Germanes que, animant les comunitats i persones del seu entorn, han donat una resposta positiva i amb escreix al que significa SOLIDARITAT envers les persones que necessiten ajuda.

Hem anat col·laborant amb les persones que ens han ajudat, nosaltres, les que estem aquí (especialment les que no hem pogut anar personalment a aquells llocs), també hem fet el nostre treball amb il·lusió, empaquetant i posant a punt tota l'ajuda que es va portar a Guiuan, en concret a Manicani (Eastern Samar). Vaig pensar que no podria fer res per ajudar, però quan vam començar a distribuir les coses (arròs, roba, material escolar, xarxes, estris del camp etc.) i veient tanta ajuda, em vaig commoure i vaig sentir una pena i un dolor gran per la situació dels meus germans i germanes filipins de Bisaies, però alhora em vaig alegrar pensant amb l'alegria que tindrien aquelles persones quan rebrien el que els estàvem preparant; em sentia contenta i agraïda, per tot allò, malgrat no haver sortit de Cubao.

Les germanes que foren allà, van tornar molt contentes i ens explicaren, amb alegria, les experiències viscudes amb aquelles persones. La gent va agrair molt l'ajuda, però de manera especial la seva presència, van sentir la benedicció de Déu a través de les Germanes, que apareixien davant d'ells com la providència. Constantment repetien que l'esperança havia tornar a renéixer en ells en mig d'aquella desolació.

Es possible que no vagi mai a Samar, però les nostres Germanes que hi han estat, ens han fet viure la realitat d'aquelles persones mitjançant les seves experiències. Espero que totes i cada una de les persones que llegeixin aquest article se sentin commogudes per la situació dels nostres germans que es troben amb necessitats i als que podem estendre les mans i especialment obrir-los el nostre cor.

Estic segura que la ajuda de la Congregació estar plena d'amor de totes i cadascuna de les Germanes, especialment de l'interès de totes les persones que han col·laborat amb generositat i desinteressadament en aquesta missió ¡MOLTES GRÀCIES!

Junts Ens esforçarem per "COMUNICAR LLUM, COMUNICAR VIDA I COMUNICAR AMOR" als nostres germans que pateixen.

Moltíssimes gràcies pel vostre interès, solidaritat i mostres d'afecte envers els nostres germans i germanes filipins.

Que Déu us beneeixi i pagui amb escreix la vostra generositat

Filípines. Comunitat Estudiantat

Gna. Joanne, OP

PUIG D'OLENA: SUPERAR EL PASSAT, OMLIR EL PRESENT, CAPACITAR PEL FUTUR

L'any 2008 van arribar a Puig D'Olena dues nenes germanes, l'AD.C i l'E.C. Les dues germanes procedien del seu nucli familiar. Aquest estava format per la mare, el pare, dos germans més grans, però menors d'edat i les dues filles petites. També tenien una altra germana, que no vivia en el domicili, fruit

d'una anterior relació de parella de la mare.

La mare de les nenes estava en tractament amb metadona per la seva història de toxicomanies, amb un estat de salut delicat. El pare tenia una conducta poc socialitzada i menys adaptada a l'entorn social.

Les dues nenes van ser retirades del seu domicili familiar per negligència, absentisme escolar, manca de cura de la seva salut, higiene, educació, alimentació, i atencions bàsiques. Totes dues presentaven problemes importants a nivell de visió com a conseqüència dels embarassos de la mare sota l'efecte de la metadona.

A l'AD.C, se li va valorar una pèrdua de visió del 90% en un ull i d'un 30% en l'altre així com estrabisme. Al cap d'un temps d'estar a Puig d'Olena, i després de fer el calendari de vacunació complet, ja que no tenia seguiment mèdic, de millorar el seu pes, la seva alimentació, tenir una higiene adequada, i un seguiment dermatològic, va ser intervinguda quirúrgicament de la vista, però la pèrdua no va millorar. Sí, a nivell estètic, els ulls ja no li ballaven d'un costat cap a l'altre.

El nivell escolar de les nenes era molt baix. L'AD.C va començar a fer 3er EP. Va ser entre els cursos de 3er i 4 art, quan va aprendre a llegir i escriure. Actualment fa 2on d'ESO amb alguna àrea adaptada i va assolint els objectius del curs.

Si repassem ràpidament la vida de l'AD.C, podem veure com els seus inicis, eren marcats per les carències, la manca d'estímul i cura de les seves necessitats bàsiques. Vivia en una situació familiar desestructurada, d'alt risc per el seu desenvolupament.

La retirada de les nenes del seu domicili es va fer d'una forma traumàtica. Foren recollides pels serveis socials dins de l'escola i portades a Puig d'Olena. Això va provocar una certa desconfiança cap a l'escola que va deixar de ser un lloc segur. La retirada suposà perdre el contacte amb els pares i germans, deixar la seva vivenda, i tot el que per elles formava part del seu món.

L'AD.C va començar el seu camí per la vida marcat per les carències, a les que en aquell moment s'hi incorporaven les pèrdues i els traumes. La protecció dels infants i adolescents, comporta sovint aquest dilema ètic, protecció vers trauma, dilema ètic i emocional en el que ens veiem immersos els professionals de Puig D'Olena.

Experimentà el malestar i la incomprensió de veure com ella i la seva germana petita eren retirades del domicili i els seus germans grans (12 i 13 anys) es quedaven a casa dels pares, (sovint l'administració, els professionals, també s'equivoquen). Aquest fet generà en l'AD.C un nou sentiment, el de culpabilitat "què he fet jo?, sóc dolenta?, per això a mi m'han castigat i als meus germans no?). .

Amb el pas dels dies, va començar a tenir visites amb els pares i germans en un espai controlat i supervisat pels educadors. Posteriorment, aquestes visites es van fer a Puig d'Olena també controlades. Més endavant, va començar a tenir sortides de passeig i pernocta a casa dels pares, però les coses no van anar bé, la situació familiar no canviava. Els pares no podien assumir les seves dificultats ni la seva responsabilitat. Aquests, només atribuïen a l'administració i a Puig d'Olena, la culpabilitat de la separació de les seves filles. No podien veure més enllà. Amb ells no es podia treballar cap millora. Les nenes, en cada sortida, tornaven a estar en situació de risc. Això comportà un retrocés i una nova pèrdua. Es tallaren les sortides i les visites a Puig d'Olena, es tornaren a fer les visites controlades en un espai de visites fora del centre com segueix fent-se fins avui.

La seva germana petita va ser proposada per un acolliment. L'agost del 2013 va marxar a viure amb una família d'acollida, on hi resideix en aquests moments. L'AD.C, és més gran i per ella no es va trobar cap família. Afegeix a la seva feixuga motxilla que l'acompanya pel camí de la vida, dues noves pèrdues: la seva germana petita, amb qui compartia centre, i l'esperança de poder tenir una família on viure o una família que acceptés les dues germanes.

Avui l'AD.C segueix vivint a Puig d'Olena. Als seus 15 anys, ha experimentat vivències, sentiments, experiències..., que molts de nosaltres amb molts més anys de vida, possiblement no experimentarem mai. Al repassar la seva història podem veure que aquesta està marcada per adjectius negatius, però quan es coneix a l'AD.C, podem veure que és una noia amb capacitat de superació, amb empatia, alegre, racional, que afronta les situacions amb una maduresa poc

comú a la seva edat, amb uns valors socialitzats i vàlids per l'adaptació a l'entorn. Una noia que es conforma i valora allò que té . Ella ha estat voluntària en un casal de nens, això ens demostra que sap donar-se als demès.

De quants dels nostres joves, ells que han tingut una vida més fàcil, feliç i planera, ells que han viscut en un entorn familiar acollidor, no voldríem tot això?

AD, C és una adolescent madura i reflexiva, una noia capaç de manifestar els seus pensaments i sentiments, de posar-los per escrit com ens mostra en el següent redactat:

SENTIMIENTOS SOBRE TI

Romperé la foto, que no nos hicimos.
 Imaginaré tus ojos mirándome de frente.
 Sentiré tu corazón, latiendo fuertemente, aunque nunca lo he escuchado, ni sentido.
 Sentiré tus manos rozando con las mías, aun sin poderte tocar, ni mirar.

Roto mi instinto, rota mi alma.
 Imagino tu rostro y el mío.
 Escucharé tus palabras, sentiré tus gritos.
 Sentiré el aliento que sale de tus palabras.

Loca de amor, loca de soledad sin ti.
 Cansada de esperar, día y noche, para mirarte y sentirte junto a mi.
 Esperando en la puerta para verte pasar.
 Triste de no estar junto a ti.

Libre mi mente, encarcelado mi corazón.
 Blanca mi cara, roja mi alma prisionera.
 Claro pensamiento. ¿Miedo a las personas?
 Libre mi alma. Libre mi mente. Prisionera de mi corazón.

Me siento en las nubes pensando en ti, a cada hora, minuto y segundo.
 Me siento afortunada, pensando que existen personas como tú.
 Siento, esperando verte pasar.
 Siento tu pelo y tus ojos junto a mí.

Sentimientos, tengo de ti.
 Lagrimas y llantos caen en mi rostro, por ti.
 Heridas graves en el fondo, sin ti.
 Tengo sentimientos hacia ti.

Sueño por ti, siento para ti.
 Duermo de día, duermo de noche. Espero encontrarte soñando.
 Ando dormida, ando despierta. En vela por ti.
 Sueño de ti, siento por ti.

AD.C.

Darrera de l'AD.C hi ha hagut i, hi segueix havent-hi, quelcom molt important: un grup de persones, de professionals, entregats a la seva educació i formació, que l'acompanyen en el seu procés de creixement i que van més enllà del que implica la seva tasca laboral.

Com deia el poeta Marius Torres: "Puig d'Olena és el sanatori de l'ànima". Puig d'Olena segueix sent-ho. Un exemple és el de l'AD.C, una noia capaç d'anar superant i transformant el rebuig en acceptació, la frustració en repte, la tristesa en alegria, la por en il·lusió, l'exclusió en inclusió, la ràbia en tolerància ... i de superar les pèrdues, omplint-se de noves fites, capaç d'enriquir-se d'allò que rep. En definitiva una persona.

Aquesta és la missió i el sentit de Puig d'Olena, alleugerar la motxilla d'atributs negatius i omplir-la dels positius.

Ernest Viaplana

-

Puig D'Olena

GUISSONA ESTÀ DE FESTA

Durant aquest any 2014 la comunitat de les Germanes Dominiques de l'Anunciata i el col·legi Mare de Déu del Roser, ara FEDAC GUISSONA, amb diversos actes han volgut donar gràcies a Déu celebrant els 150è aniversari de la fundació realitzada pel nostre estimat St. Francesc Coll.

El 17 de maig van fer la celebració oficial del 150 aniversari. Ens van congreguar en el pavelló del nou edifici de secundària més de 300 persones de tot el poble i autoritats polítiques, religioses i d'ensenyament encapçalades pel alcalde de Guissona, S. Arquebisbe d'Urgell, Priora provincial, delegada de la Priora general, membres de la FEDAC i Germanes de la província.

En un acte senzill i al mateix temps emotiu, tots els representants de les entitats, cada u des del seu prisma, va expressar el seu sentiment de gratitud a la Congregació i a les germanes per aquest 150 any a la població de Guissona, manifestant també el seu desig de continuïtat en la tasca educativa portada a terme fins el dia d'avui. Els alumnes van protagonitzar actuacions musicals i un emotiu parlament de comiat de la que serà la 1ª promoció d'estudiants que tancarà el seu cicle de secundària al mateix centre després que, fa quatre anys, FEDAC Guissona, abans dedicat exclusivament a la primària, emprengué la impartició de l' ESO.

L'esdeveniment va comptar també amb l'actuació de alumnat del centre i la col·laboracions de l'escola de música de Guissona i de la colla dels Margeners que van obrir la tarda aixecant dins el gimnàs un pilar de quatre que van coronar amb una senyera commemorativa dels 150 anys de presència de les Dominiques y de l'escola a la població.

Un refrigeri familiar al pati, col·laboració de la Corporació Alimentària Guissona, i l'exposició de fotografies, vestuari i treballs recopilats dels anys 1930 va fer presents a varies generacions de germanes i ex alumnes, va obrir el cor a l'emoció de la majoria dels presents, alguns eren de quatre generacions, la 5a. segurament des del cel s'alegrava i festejava tan bonica obra.

Després del berenar de germanor varen anar a la parròquia del poble on tots junts vam celebrar i compartir l'Eucaristia d'acció de gràcies.

Els elogis i expressions de gratitud per varies generacions d'exalumnes van ser la manifestació real de l'objectiu complert en aquesta gran obra de l'Anunciata.

CELEBRACIÓ D'ACCIÓ DE GRÀCIES A LA PARRÒQUIA

IMPRESSIONS DEL PARE COLL

1864. Des de Gombren, amb l'empenta de la Verge de Montgrony començo la ruta: Campdevàdol, Ripoll, Vic, Manresa... Guissona.

Són temps d'aldarulls, revoltes...

Quan arribo al poble de Guissona m'adono que hi ha nenes que no estan escolaritzades. I penso: Fundaré ací una escola regentada per 4 germanes Dominiques.

Molt aviat ens traslladaren a l'actual Raval Bisbal n. 42.

Al 1900 el Sr. Ramon Folch fa donació de la Casa Convent.

2014. Qui m'havia de dir que avui ens trobaríem ací commemorant el 150è aniversari d'aquella obra que vaig iniciar el 1864?...

Actualment el col·legi pertany a la FEDAC, (Fundació Educativa Dominiques Anunciata Pare Coll), fundació que es constitueix per voluntat de les germanes Dominiques de l'Anunciata, l'any 2009, any de la meva canonització. El director general d'aquesta fundació és el Sr. Modest Jou.

He fet una volta per l'escola, i.... m'he quedat molt sorprès...

En aquesta escola hi havia nenes de Guissona que parlaven català, ara veig que teniu 15 nacionalitats i amb 13 llengües maternes; és clar, és clar els temps canvien.

M'he assabentat que treballeu 4 projectes pedagògics FEDAC:

Aprentatge servei, Projecte plurilingüe, Escola verda, TÀCTIL,

Tots junts formen part d'un projecte més ampli, d'això que avui en dia l'anomenem... Educació Competencial.

He descobert que sou un claustre ben nombrós: 3 TEI, 16 mestres, 9 llicenciats, déu-n'hi do... és clar amb ESO? Així en dieu, oi?... heu crescut molt.

I d'ajudes? Em sembla que ara en dieu subvencions?... El Departament obre força convocatòries?...o no tantes com desitjaríem...

A les 9 del matí m'he posat a la porta. Gran tasca del Consell comarcal!: Una màquina gran, autobús??? Ha acompanyat a l'escola, 11 alumnes d'EI, 13 d'EP, 26 d'ESO... Ja veig, la Segarra i rodalies s'ha fet gran.

Però... però... no us penseu...permeteu-me dir-vos que no entenc pas tot el que he vist per l'escola:..no entenc...., aparells penjats a la paret que diuen que projecten llibres digitals..., rètols que diuen: aula d'informàtica, aula de tecnologia, laboratori, aula de música, aula de psicomotricitat, menjador propi, gran poliesportiu,...com avancen els temps!

Finalment he estat reunit amb la comunitat de germanes de Guissona: M. Cruz, Glòria, Ana, Anna M., Angèlica, i també eren presents la Priora provincial, germana M. Isabel Andrés, les germanes Justina González, Montserrat Font, Marta Alicia Rivas i d'altres que ens acompanyaven i que no surten a la foto, junts hem recordat vells temps i hem fet pregària perquè les germanes i tota la comunitat educativa continuïn amb ganes i entusiasme la tasca que fa 150 anys vam iniciar en aquesta població de Guissona.

Moltes gràcies a tothom per fer-ho possible, 150 felicitacions de la meva part.

Jo, Francesc Coll i Guitart

-

17 de maig de 2014

Com ja sabeu, durant aquest curs 2013-2014 hem anat organitzant diferents actes per a celebrar el 150 aniversari de la nostra escola. I avui, un dia emmarcat dintre de la festivitat del nostre fundador Sant Francesc Coll, volem celebrar també tots junts el que ja seria l'acte de cloenda.

Hem volgut recollir, de manera simbòlica, tot el treball que hem fet al llarg d'aquest curs per celebrar aquest 150 anys.

És per això, que tenim aquí un "Bagul del Temps" on anirem guardant diferents moments que ens han anat acompanyant al llarg del curs...

Comencem ficant el tríptic del Programa que anunciava tots els actes del curs.

Recordeu...? El dia 27 d'octubre començàvem amb una Eucaristia commemorativa on un dels moments més emotius va ser l'agraïment a totes les Germanes per la tasca feta durant tots aquest anys. Hi posarem el símbol d'una espelma.

El 10 de novembre, amb tota la nostra energia, corriem la Milla dels 150 on vam participar els alumnes i les famílies de l'escola amb una samarreta blava o verda. També les inclourem al nostre bagul del temps.

Al llarg del curs hem celebrat aperitius, dinar d'antics/actuals membres de les juntes de l'APA/AFA, berenar d'ex alumnes i sopar d'antics/actuals membres de l'Escola de Pares. En tots aquest actes es van utilitzar els gots reutilitzables que l'AFA va fer en motiu dels 150 anys.

El 7 de març tenia lloc a Can Fabra el Col·loqui 150 anys d'història. Un acte molt emotiu on germanes, ex alumnes i professors, de la mà de Glòria Serra, vam fer un passeig per la història de l'escola, amb anècdotes, experiències personals. Hi posarem al nostre bagul el cartell que ho anunciava.

Un altre moment especialment emotiu va ser el dia 15 de març amb l'exposició de 150 anys d'història a la nostra escola, en un retrobament d'emocions i sentiments! Com a símbol per al nostre bagul hi posarem unes quantes fotos de l'exposició,

juntament amb el llibre de signatures on molts dels assistents van voler deixar-hi empremta.

No poden faltar els diferents treballs que han fet els alumnes, com el nostre Tomàs i Tomassa, el treball d'una línia del pas del temps, les entrevistes al blogger de les diferents ex alumnes...

I com no, volem introduir també al bagul, el que ha estat una gran via de comunicació entre nosaltres, el nostre Facebok dels 150, que ha general un gran intercanvi d'informacions, records, comentaris... Ho simbolitzarem amb una "F" que fiquem al bagul.

Tots aquest actes han estat programats i coordinats per la Comissió del 150 anys, que des del curs passat i al llarg de tot aquest s'ha anat reunint els dimarts a les 20:30 h. Amb aquest

calendari olem agrair les hores de dedicació de totes les persones que han format part d'aquesta comissió i que sense elles no haguéssim pogut tirar endavant tots els actes.

I ara, ja acabem plegant el gran cartell que des de principi de curs ens ha anat acompanyant... amb un gran aplaudiment volem concloure tots aquest actes del 150 aniversari.

**MOLTES
FELICITATS
A TOTS I A TOTES!**

1889-2014, 125 aniversari Dominiques - Pineda de Mar

S'han anat succeint els mesos ... els dies ... de 2014, després d'aquell 26 de gener, obertura del 125 aniversari de l'arribada de les Germanes Dominiques a la població de Pineda i l'inici del Col·legi. I ja, en l'equador d'aquest aniversari, té lloc la celebració principal d'aquest esdeveniment extraordinari per a les Dominiques de l'Anunciata, per al nostre col·legi Mare de Déu del Roser, per al poble de Pineda de Mar.

El 18 de maig, vigília de Sant Francesc Coll, va ser el dia escollit per la comissió organitzadora per celebrar aquesta festa. Vam tenir l'honor de gaudir de la companyia del nostre Bisbe de Girona Excm. Sr Francesc Pardo, de l'Honorable Consellera d'Educació Irene Rigau, de dos Diputats al Parlament de Catalunya, del Sr. Director General dels Serveis Territorials, del Sr Inspector de la Zona, l'alcalde de la població i una representació dels regidors de l'Ajuntament.

Per part de la Congregació ens van acompanyar la germana Justina González, Delegada General d'Educació de les Dominiques, representant de la Piora general, la germana M. Isabel Andrés, Priora provincial, les germanes del Consell provincial, la germana Montserrat Font, presidenta del Patronat de la FEDAC, el director general de la FEDAC, Sr. Modest Jou, les Gnes. que havien estat a l'escola en anys anteriors, professors i un nombrós grup d'exalumnes i amics.

A les onze del matí estàvem tots convocats a la Parròquia de Santa Maria de Pineda de Mar per a participar en l'Eucaristia d'Acció de Gràcies, presidida pel Sr. bisbe de la nostra diòcesi Mons. Francesc Pardo. Moments especials de goig es van viure durant la celebració. La germana Rosa M. Picas va dirigir una salutació de benvinguda als assistents, fent una breu síntesi de l'aniversari. L'homilia del Sr Bisbe, per la seva senzillesa i proximitat, va merèixer un solemne aplaudiment de l'assemblea. La seva súplica final va ser dedicada al nostre Fundador Sant Francesc Coll: "Que no s'apagui la seva llum".

En la presentació d'ofrenes van participar diferents membres de la Comunitat Educativa. Va ser molt emotiu el moment de l'ofrena de flors per un grup infantil del Col·legi. Va donar relleu a la celebració la Coral Juvenil de la Parròquia i el cant de la Salve interpretat per Albert Deprius, ex alumne del col·legi. Es va acabar amb l'himne al Pare Coll i l'agraïment a tots, demanant al Pare Coll que segueixi beneïnt la seva Obra.

La Gna. Adelina dóna les gràcies als assistents a la celebració litúrgica, i es canta l'himno al P. Coll

En acabar l'Eucaristia ens dirigim a Can Comas per visitar l'exposició. Treball laboriós va ser la recopilació de material: fotografies, labors i documents, reflex i síntesi del que ha estat l'escola.

La directora de l'escola va agrair la presència de tots, i la Sra. Consellera, Irene Rigau, va dirigir unes paraules agraint la gran tasca de les Germanes i professorat en l'educació dels nens i joves de la població de Pineda al llarg de tots aquests anys.

El dinar de fraternitat va posar el colofó a la festa, compartint amb tantes persones records, il·lusions, esperances, en definitiva VIDA. Destaquem el moment del brindis i dels breus discursos per part de la Gna. Justina, la Gna. M. Isabel, Sr Modest Jou, President de l'AMPA, Antoni de Castro, de la Directora, Sra. Francesca Torres i de l'alcalde de la població, Sr Xavier Amor valorant la tasca educativa de les Germanes Dominiques. Va ser una jornada plena de passat-present-futur, d'emocions, d'acció de gràcies al Senyor, al nostre fundador Sant Francesc Coll i a tots els que ens han acompanyat i animat durant aquest LLARG CAMÍ amb la seva col·laboració, la seva amistat i el seu afecte.

Montserrat Artigas i Gna. Adelina

Parlament de les Gnes. Justina i M. Isabel i de la Sra. Francesca Torres, directora del centre.

Gnes. Adelina, Elvira, Carme, Teresa i Antonia Comunitat de Pineda de Mar. Maig de 2014

PROFESSORAT DEL CENTRE. MAIG DE 2014

Festa del P. Coll a la Residència Elisabets DEIXAR PETJADES

Deixar petjades de bondat i d'amor en el nostre caminar quotidià per la vida, és el resum del tema treballat i reflexionat per les joves universitàries de la nostra Residència en la celebració de la festa del Pare Sant Francesc Coll, que cada any la fem coincidir amb el final de curs per no multiplicar activitats en aquest tram final del seus exàmens.

Després del treball en comissions els dies anteriors, el 22 de maig, es despertaven amb olor de xocolata calenta de l'esmorzar. El dinar va ser normal, la festa grossa fou a la tarda- nit, que l'iniciàvem amb un exquisit sopar festiu. Entraven juntes al menjador i beneïem la taula amb un cant al Pare Déu. Menú sorpresa, alegria i joia que es reflectia en els rostres de les noies mentre expressaven amb un fort aplaudiment la seva satisfacció pel bon àpat.

Finalitzat el sopar ens reuníem a la capella per donar gràcies al Senyor pel que ha significat i significa la figura del P. Coll, la seva vida, el seu missatge, el testimoni d'amor fidel a Déu i al pròxim, sobretot pels germans més necessitats.

També agraïem el curs que estem acabant i el temps de convivència viscut a la Residència amb tots els seus matisos d'ombra i color en que s'hauran trobat al llarg d'aquest camí, totes les tonalitats i caben, però el que és més important, que tot allò que en el seu recorregut han descobert i compartit, els hagi ajudat en el seu coneixement i creixement personal. Conèixer-se a si mateix inclou una profunda saviesa, ja que ens ajuda a ser humils i més compressius amb els altres. La imatge aureolada que de vegades tenim de nosaltres mateixos ens incapacita per a veure'ns les febleses i la nostra pròpia fragilitat.

El Pare Coll posseïa una profunda experiència del coneixement de sí mateix i això, certament, va ajudar-lo a créixer en la santedat.

A Sant Francesc Coll, encomanàvem les noies que aquest curs han acabat els seus estudis universitaris, amb la seguretat que les ajudarà a caminar en ferm i a portar endavant el seu projecte de futur. Per a totes li demanàvem també, saber trobar l'autèntica felicitat i el sentit de la vida, deixant com ell, petjades d'amor, de bondat, de reconciliació, de pau, de comprensió... en el seu caminar de cada dia creant la solidaritat de l'amor i fer de la nostra societat un món més humà, pacífic just, i fratern.

La Comunitat els va fer entrega d'un bonic obsequi com a record dels cursos passats a casa nostra. Després passàvem a la sala on va tenir lloc l'imposició de les bandes i els birrets amb l'entrega del diploma que acredita el final de carrera. Tot un símbol que acabava amb un brindis acompanyat d'un fort aplaudiment per part de totes les residents i germanes presents en aquesta emotiva celebració.

Gna. Mª Rosa Masramon

VOCACIONAL

L'escola de FEDAC-MANRESA ens va demanar la possibilitat de que alguna germana donés el seu testimoni als alumnes més grans de l'escola. Per la qual cosa el centre va organitzar per al dia 2 d'abril, quatre taules rodones d'uns 25 alumnes cada vegada. Allí van donar el testimoni les Gnes. Àngels Fíguls, Rosa Alsina i Mari Alberto.

A través d'un vídeo: *Segueix-me, fes un pas més... tu pots apropar Déu als qui no el coneixen. T'animes? Jesús sempre estarà en el teu camí per construir un món millor.*

L'acolliment per part dels alumnes va ser molt gran, així com també la seva participació, ja que tenien preparades un munt de preguntes: Què canviaries de l'Església? Què opineu del paper de la dona en l'Església? L'Església és pobre amb les riqueses que té al Vaticà? Compensa viure en comunitat en deixar de casarse,...? Què opineu sobre l'avortament? Déu existeix?

Realment va ser un diàleg molt enriquidor. Esperem haver pogut donar resposta a les seves inquietuds.

La professora M. Josep, en nom de l'escola va manifestar els seu agraïment amb les següents paraules:

“Gràcies per venir i testimoniar la vostra vocació. Els alumnes s'han quedat amb la idea d'haver fet una activitat important i a la què els ha agradat molt participar”.

DIAS DE CONVIVENCIA DE LAS TRES COMUNIDADES EN FILIPINAS

Varios eran los acontecimientos que nos congregaban en nuestra comunidad de San Carlos City los días del 19 al 30 de Mayo de 2014.

- + Celebración de la fiesta de Nuestro Fundador San Francisco Coll.
- + Ejercicios Espirituales.
- + Salida conjunta.
- + Evaluación y Programación.

El día dieciocho fuimos llegando a San Carlos City, las Hermanas de Cubao y Calamba. Este año, con la ausencia de Hermana Rolindes, por sus vacaciones, de Hna. Marta, por su operación de rodilla, y de Hna. Phu por la profesión perpetua de su hermana en Vietnam. También echamos de menos a las Hermanas de la Comunidad de Vietnam. A todas las recordamos.

FIESTA DE NUESTRO PADRE FRANCISCO COLL

El amanecer del día diecinueve, algo bello nos anunciaba, era un amanecer lleno de luz y color. Ese resplandor indicaba que era un hermoso día, que teníamos que vivirlo con mucho amor, plenas de alegría..., era la gran fiesta de Nuestro Fundador SAN FRANCISCO COLL. Así lo sentimos y lo celebramos.

Comenzamos muy de mañana festejando a nuestro querido Padre Coll. Una procesión presidida por él, transportado en andas por la gente del Barangay, que le manifiestan gran afecto y cariño.

Durante unas dos horas y media, recorrimos las calles de tres Barangays. Le acompañamos, durante todo el trayecto, las Hermanas y las personas de estos barrios.

Con enorme devoción y entusiasmo, rezamos las tres partes del santo Rosario, dirigido por unas señoras, que con énfasis tremendo, adornaron el rezo de cada parte del Rosario con las letanías, jaculatorias, peticiones, alabanzas...

Finalizada la procesión, tuvimos un tiempo libre hasta la celebración de la Eucaristía. Una Misa de gran solemnidad y participación. Fue cantada por un grupo de jóvenes, que añadieron al Acto un carácter muy festivo.

Como despedida, cantamos el himno al P. Coll, Santo Fundador... La expresión de todos los participantes, reflejaban su intensa emoción.

Por parte de las Hermanas, el entusiasmo, la fiesta continuó durante todo el día. Una gran fecha para recordar. Seguro que el P. Coll, desde el cielo, se unió a nuestra alegría en este día pleno de colorido. ¡Gracias P. Coll!

Con el rezo de Completas, comenzamos en silencio, los Ejercicios Espirituales, del veinte al veintisiete.

Los Ejercicios Espirituales de este año encierran una novedad, no fueron dirigidos por un Padre. La dinámica de los mismos fue llevada a cabo por la Hermanas. Demostraron una excelente preparación.

El tema general, fue "LA LLAMADA", FOLLOW ME, recordando el Año Vocacional de la Congregación.

Temas que se impartieron por las mañanas:

Día 20: La llamada de Jeremías, por Hnas. Mila y Regina.

Día 21: La llamada de María: María Espejo de Dios, por Hnas. Ela y Tresia.

Día 22: La llamada de los primeros Discípulos, por Hnas. Sagrario e Isabel.

Día 23: La llamada de Ruth, por Hnas. Glec y Maribel.

Día 24: La llamada de San Pablo, por Hnas. Joyce y Estudiantes.

Día 25: La llamada al Servicio, por Hnas. Mary Ann y Tram.

Día 26: Día de desierto, con la exposición del Santísimo durante todo el día, a Quien acompañamos constantemente. Recibimos el sacramento de la Reconciliación.

Día 27: Por la mañana, una bella celebración. Por sorpresa, depositaron a nuestro lado, un ramo de capullos de rosas que ofrecimos a la Virgen en el rezo de Vísperas, un paquete de caramelos y chocolate, postales con mensajes como: Do not let your hearts be troubled. Trust in God: trust also in me. Jesus Christ.

Hay que reseñar en cada tema expuesto, sus bellas e intuitivas proyecciones, canciones alusivas a la llamada como "Antes que te formaras, el Magnificat de David Haas y tantas otras... Manifestación de alguna llamada personal, entrega de textos para una posterior reflexión, momentos de compartir la Palabra.

Por las tardes seguimos meditando. Cada día una activa celebración relativa al tema expuesto. Desarrolladas en diferentes escenarios, en la Capilla, en el jardín, en la huerta... Siempre con ofrecimientos personales, gestos, símbolos, plegarias. Hermosas celebraciones que te invitaban a vivir y seguir con intensidad la llamada de Jesús.

Llamativa fue la ruta hacia Damasco, recorriendo la huerta hasta la nueva Escuela Anunciata. En un árbol colgaban una serie de símbolos ocultos; cada Hermana fue cogiendo uno. Ya en una clase de la Escuela, se fueron abriendo. Los gusanos de seda, se había convertido en bonitas mariposas. Cada Hermana fue expresando sus sentimientos, el sentido de esas bellas mariposas.

SALIDA CONJUNTA

El día veintiocho, un día de intensa convivencia fraternal y disfrute en Bolinao, una extensa ciudad de turismo, de mar.

Emprendimos la ruta a las cinco de la mañana. En el trayecto hicimos una parada en la Iglesia de Santa Rosa de Lima para la Misa. Participamos en el mes de Mayo, con la alegría de ofrecer flores a María. El Padre que celebró la Eucaristía, agradeció nuestra presencia de Dominicas de la Anunciata.

Seguimos el camino hasta la Oficina de Turismo. Nos recibieron muy agradablemente. Allí nos proyectaron una panorámica general de la provincia de Pangasinan, con sus preciosas vistas, y

todo aquello que podíamos visitar en Bolinao. Una delegada nos acompañó algún tiempo en la ruta.

Hicimos unas cuantas paradas culturales antes de llegar a la deliciosa casa de retiro junto al mar.

Visitamos la Iglesia del Apóstol Santiago, del siglo dieciséis, allí estuvieron los padres Dominicos durante unos años. Según testimonia una inscripción, de 1594 al 1607.

Delicioso y cultural, fue el paseo por el mar en una pequeña barca para visitar una zona de reserva marina y poder contemplar las grandes conchas y corales. Terminado este recorrido, llegamos a nuestra estancia, a la casa de retiro en donde pasamos el resto del día y la mañana del día siguiente. Pudimos gozar en todo el tiempo, de las aguas del mar, estábamos solas. Admiramos, como un gran don, la inmensa belleza de la creación de Dios. Delicioso paraje para reparar fuerzas y seguir reflexionando.

El día treinta, en San Carlos, la Evaluación y Programación conjunta para el 2014-2015. El día treinta y uno, regreso a las Comunidades.

Hna. Isabel Martinez de Castro (Filipinas)

A continuación se incluyen las imágenes que las hermanas me han enviado para acompañar el escrito; por su estructura, ambientación y contenido me ha parecido mejor respetar el montaje.

PROYECTO "BECADOS" EN CALAMBA

Se trata de diez alumnos y alumnas de la Escuela Pública del Barangay Real, de 3º hasta 6º de Primaria, a los que se les dota con toda clase de material escolar: mochila, cuadernos, papel, bolígrafos, lápices, estuche, carpetas, tijeras, pegamento, paraguas, etc..., y de un equipo completo del uniforme colegial, incluidos los zapatos y calcetines.

Se les entrega a los niños/as, que han de venir acompañados por sus madres o un familiar. Reciben la ayuda con una gran alegría y manifiestan su agradecimiento.

La Hna. Mary Ann es la que lleva el Proyecto "Becados", lo tiene registrado, firmado por los propios alumnos/as y avalado por una profesora de la escuela que les acompaña en la entrega.

También, para poder comer en el centro, reciben una ayuda económica cada día por valor de veinticinco pesos (0.35 euros). La coordinadora del tema el comedor es una profesora de la Escuela.

Grupo de becados

Coordinadora

**ENS VAS CRIDAR I HAS ESTAT SEMPRE AMB NOSALTRES. GRÀCIES!
NOMÉS TU TENS PARAULES DE VIDA ETERNA.**

El dia 9 de maig vam arribar a Vic, CASA MARE, les **Gnes. de "noces d'or"**, convocades per la Consellera general Gna. Inés Fuente.

Es reberen les germanes Inés Fuente, Delegada general de Formació, M. Natividad Martínez, Priora general, i M. Assumpció Mitjans, Vicària general, aquestes dues Gnes també celebraven les seves noces d'or.

Les salutacions, abraçades, enrenou ... es van succeir en un ambient d'alegria i afecte d'unes cap a les altres. En total érem 35 Gnes. de noces d'or i Gna. Inés, coordinadora.

El grup estava integrat per Gnes. de les comunitats d'Espanya, Roma, Suïssa, Uruguai, Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Argentina, això ens va ajudar a valorar la riquesa congregacional on el Carisma de l'Anunciata és present.

Davant la tomba del P. Coll presentem la nostra missió que amb obediència hem acceptat sabent que hem estat enviades. És el **SI** que vam donar a la nostra primera professió i que ara ens sentim agràides i agraciades pels enviaments rebuts, arribant als 50 anys, sempre impulsades per la gràcia de l'Esperit Sant.

La formació rebuda ha estat molt bona. Ens han fet valorar el passat i projectant al futur i ens han ajudat a aprofundir, a interpel·lar-nos, a reflexionar, a remar mar endins, i ens **repta** a continuar en **el dia a dia** en la recerca de Crist per mitjà de la seva Paraula.

Ens van acompanyar en aquesta formació: Gna. Marta García HNSC. Va desenvolupar el tema "**Hacia el corazón de la sabiduría**" Centrant-nos en els salms 90, 23, 126, 22, 21, finalitzant amb una pregària de lloança, lament i súplica.

El P. César Valero OP. Ens va donar la "**Espiritualitat Dominicana**" que ha d'animar i moure tota la nostra vida, acció i compromís amb la humanitat i amb el món, des d'una actitud compassiva i misericordiosa, profètica i evangelitzadora des de la veritat. Missionera, alegre i Mariana com així ho van fer St. Domènec i St. Francesc Coll.

Un dia molt bonic va ser el dedicat a fer **MEMÒRIA D'AQUESTS 50 ANYS**. H. Inés ens va lliurar un fullet molt ben preparat per plasmar el més significatiu de la missió realitzada on l'obediència ens ha enviat, escrivint el que del cor sortís, la vida que el Senyor ha anat fent germinar en nosaltres i en el nostre entorn. Va ser un recorregut per la LLOANÇA, la ACCIÓ DE GRÀCIES... perquè el Senyor ha fet meravelles i com Maria cantem el Senyor és gran i ha fet meravelles en nosaltres ...

Seguint la formació el P. Salus Mateu OP. desenvolupà el tema "**Vivir para seguir viviendo**"

Amb el seu coneixement en el camp de la psicologia ens convidava a "remar mar endins..." i anar al fons de nosaltres mateixes, buidant-nos per ser habitades per Ell, donant un nou sentit a la nostra relació amb Déu, amb els germanes, amb la gent... Viure conscients cada moment, amb sentit i amb més "intimitat". Ens repetia que estem en l'edat del "resplendor" i saber envellir amb dignitat, sabedores que l'única font de sentit segur és la **FE**.

També vam gaudir amb les nostres Germanes.

La Gna. Dolores Servén ens va parlar amb gran afecte del nostre Pare Francesc Coll. La seva gran pedagogia ens va fer entrar en la exposició vivint en les "Huellas de Francisco Coll".

La Gna. Miriam Zapeta desenvolupà el tema: "**una misión que nos compromete**". A totes ens urgeix estar obertes i escoltar l'Esperit, per tal què sostingudes per la FE, mirem amb ESPERANÇA, el nostre compromís amb el món.

Finalment la Gna. Ana María Penadés va donar el punt i final a aquests dies formatius "**Yo exultaré con el Señor, daré gloria a Dios y me gozaré con El**". Ens va presentar al Profeta Habacuc, qüestionant com vivim nosaltres aquesta "tensió" de mort i resurrecció. Cal viure la nostra vocació profèticament, anar-la adequant amb el sentir de Déu, Ell no ens fallarà en la seva fidelitat.

La litúrgia, Eucaristia oració... preparat amb cura per la Gna. Inés i dirigida per la Gna. Fíguls, l'hem viscuda amb **actitud de lloança i acció de gràcies**, com els actes Marians.

Les sortides. Vam anar a Montserrat: Eucaristia conventual, Salve, visita al monòlit en memòria del Pare Coll; Manresa: monument a les nostres Germanes Màrtirs, trobada festiva amb la comunitat que ens va acollir fraternalment.

El dia de Sant Francesc Coll vam anar a Gombren: Eucaristia a la capella, vespres a la Parròquia juntament amb la comunitat. Ens sentim a casa, les germanes molt acollidores i fraternes.

Guiades per la germana Carme Vilardell vam visitar el Museu del P. Coll i els llocs de Vic relacionats amb el nostre Fundador. No podia faltar la visita a la casa de Puigseslloses i l'Ermita de Sant Jordi.

Finalment visita turística a la Sagrada Família i Santa Maria del Mar, on el nostre Pare Coll va predicar l'any 1853.

L'Eucaristia de l'últim dia, presidida pel P. Vicent Igual, OP va ser un autèntic goig i agraïment.

Van assistir el Consell provincial i germanes de les comunitats que ens van acompanyar amb la seva presència i afecte.

El grup, els cants, monicions, símbols de les ofrenes, homilia... tot va girar al voltant de la gran fidelitat de Déu amb nosaltres i de la nostra resposta. Renovem els vots agraïdes d'haver estat cridades, triades i confirmades.

La Priora general va tancar la celebració amb unes paraules emotives que ens animava a viure amb goig el nostre compromís.

Després van venir les abraçades, felicitacions, fotos...

Al final de la festa la Priora provincial, Gna. M. Isabel, ens va obsequiar amb l'emblema de la Casa Mare i la imatge de Sant Francesc Coll, totes ho vam agrair.

Finalitzo aquest escrit dient que aquesta trobada ha estat un excés de generositat.

El nostre Agraïment al Consell general que amb tanta delicadesa l'ha preparat; mil gràcies a la Comunitat de Vic que amb molts detalls ens va acollir sentint-nos des del primer moment a casa; gràcies també a les nostres comunitats que ens van animar a participar.

El record agraït a tot el que hem viscut quedarà segellat en l'íntim de nosaltres i ara seguirem la nostra vida a la comunitat perquè la missió allí ens espera.

Gràcies, gràcies, gràcies... que Maria de l'Anunciació, Sant Domènec, Sant Francesc Coll i les nostres Germanes Màrtirs continuïn vetllant per totes nosaltres.

Gràcies, gràcies, gràcies... que Maria de l'Anunciació, Sant Domènec, Sant Francesc Coll i les nostres Germanes Màrtirs continuïn vetllant per totes nosaltres.

NOCES D'OR MAIG 2014

CELEBRAR LES NOCES D'OR DE PROFESSIÓ RELIGIOSA COM UN ANY DE GRÀCIA

Aquesta ha estat i és l'experiència que hem compartit 35 dominiques de l'Anunciata a la Casa Mare de Vic. Des de diferents llocs hem arribat convocades en nom de la Priora General i Consell, per la Gna Inés Fuente, delegada de Formació i animadora i coordinadora d'aquesta vivència que ha durat més de 15 dies: del 9 al 24 de maig de 2014, organitzada com a temps de

formació, de interiorització agraïda de la història de cadascuna, viscuda en diferents llocs on la Congregació està escampada i amb diferents missions.

Celebrar les noccs d'or de vida religiosa amb el grup d'origen, encara que per diferents motius, no amb totes les que un dia vàrem iniciar el camí, i renovar la nostra consagració a Déu viscuda en comunitat i missió -la majoria de nosaltres en el mateix lloc de la primera professió-, ha suposat una nova embranzida per retornar els nostres llocs com diria el salm: "m'he rejuenit tot jo i vull lloar-vos de cor", amb la vida i amb les forces que encara el bon Déu ens vulgui donar... Tot un regal de generositat de la Congregació i de la gràcia de Déu

El temps ha carregat de contingut les nostres vides i ha estat gran el goig de compartir d'unes amb les altres i de descobrir que el Senyor ha obrat en nosaltres i a través nostre grans meravelles, viscudes en ocasions amb dolor i alegria. Un grup que agraeix l'haver estat cridat a lliurar la vida al Senyor com a dominiques de l'Anunciata i ha viscut en plenitud la gràcia i el do de Sant Francesc Coll i de la vida dominicana que ell va somniar per nosaltres i que ell mateix visqué en plenitud com a bon seguidor de Jesús en el carisma de Sant Domènec de Guzmán.

Un grup que l'hi ha tocat viure grans canvis eclesials i congregacionals i que s'ha manifestat joiós de sentir-se interpel·lat en la pròpia vida per la història del dia a dia i que cadascuna des de la seva realitat ha viscut en constant creixement i descoberta de nous horitzons sobretot en el moments presents que ens permeten manifestar l'amor misericordiós de Déu i ser instruments del seu amor entre els que més ho necessiten i continuar l'ideal evangèlic viscut amb el dinamisme apostòlic de Sant Domènec i de Sant Francesc Coll.

Gna. M. Àngels Fíguls

ENCUENTRO DE HERMANAS, ECÓNOMAS DE COMUNIDADES, día 31 de mayo de 2014

LUGAR: Casa-Madre, VIC

De acuerdo a la convocatoria de la Hna. Montserrat Font, ecónoma Provincial, se desarrollaron los puntos reseñados:

- **ORACIÓN**
- **CONTABILIDAD**, Hna. Mª Rosa Puigdueta
- **MISIÓN DE LA ECÓNOMA**, a la luz de la Primera Bienaventuranza, Hna. Dolores Servén

Empezamos pues, la jornada, con la siguiente

ORACIÓN:

Señor, quédate conmigo durante este día, y

- **guía mis pensamientos y deseos, mis acciones y mis proyectos.**
- **Guía mis pasos, para que caminen ligeros al encuentro de los cansados y desanimados.**
- **Guía mis manos, para que acompañen a aquellos que se perdieron en el camino.**
- **Abre mis brazos, para que pueda abrazar a los que se sienten solos y sin esperanza.**
- **Ilumina mis ojos y vuelve atentos mis oídos al clamor de mis hermanos.**
- **Ofréceme un corazón tierno, capaz de amar sin distinción.**

Padre nuestro,

- **deposito en tu protección mi descanso y el de todos mis amigos y seres queridos.**
- **Coloco en tus manos nuestra Misión, nuestra tierra, nuestras ciudades, nuestro mundo tan azotado por la violencia, por las catástrofes, por las guerras y por las injusticias...**
- **Ilumina, Señor, la mente y el corazón de los poderosos de la tierra.**

- Que siempre pueda, por tu gracia, abrir las manos para compartir lo que soy y lo que tengo y con tu ayuda pueda ver aparecer la aurora de un mundo nuevo.

GRACIAS, SEÑOR.

AMÉN.

¡No te olvides de ser feliz!

Abre tu ventana:

Respira, contempla esa flor, ese árbol, ese cielo

Ese hermoso relieve de tus montañas, ríos, valles...

Saboréalos

¡¡¡Disfruta, vibra!!! Incluso siendo ecónoma...

¡También entre los números podemos ser felices!

A continuación, la Hna. Mª Rosa, abordó el tema de la **contabilidad** con la pericia que le es propia, recordando los conceptos cotidianos archisabidos, multi-aplicados, pero a veces, también, casi olvidados...

Se transcribe un pequeño resumen que puede servir de repaso en la práctica diaria y también en momentos de relax:

La contabilidad, es el sistema ordenado según los principios contables.

La Contabilidad tiene un objetivo claro:

- Dar la información necesaria para la toma correcta de decisiones.

Su función es sopesar y registrar los hechos económicos.

La contabilidad sobre una base científica escrita, se aplicó por primera vez en Venecia el año 1494, según se manifiesta en la Obra conocida como *Summa de arithmetica, geometría, proportioni et proportionalita* (Venecia, 1494), de Luca Pacioli, fraile franciscano y matemático italiano. En su libro dedica 36 capítulos a la descripción de los métodos contables empleados por los principales comerciantes venecianos.

- La competencia de establecer la legislación contable es del Estado, ajustándose a las pautas marcadas a nivel de la Unión Europea para su correcta convergencia.
- El plan General de contabilidad, se ajustará al despliegue reglamentario de la legislación mercantil en materia contable en lo que se refiere a las cuentas anuales que obligatoriamente han de presentar todas las empresas cada año.
- El Estado, publicó el primer Plan General de Contabilidad el año 1973. La Congregación, a partir del mismo, elaboró el propio Plan de cuentas para las Comunidades y los Colegios, Residencias, Curias Provinciales y Curia General.

PLAN DE CUENTAS DE LA CONGREGACION

El Plan contable consta de un conjunto de cuentas, cada una de las cuales tiene asignado un código numérico y tanto el título como el código son fijos.

Todas las cuentas se agrupan en 9 grandes grupos de una sola cifra y cada grupo se subdivide en subgrupos. Cada subgrupo se divide en cuentas que tienen como mínimo 3 cifras. Si a la empresa le interesa puede dividir cada subgrupo en cuentas de más de tres cifras.

- **GRUPO 1 – FINANCIACIÓN BÁSICA**
- **GRUPO 2 – INMOVILIZADO**
- **GRUPO 3 – EXISTENCIAS (NO LO USAMOS)**
- **GRUPO 4 – ACREEDORES Y DEUDORES**
- **GRUPO 5 – CUENTAS FINANCIERAS**
- **GRUPO 6 – GASTOS**
- **GRUPO 7 – INGRESOS**
- **GRUPO 8 – NO LO USAMOS**
- **GRUPO 9 – NO LO USAMOS**

En el corazón de la moderna contabilidad encontramos el sistema de **partida doble**, que implica realizar por lo menos dos asientos para cada transacción: uno a cargo de una cuenta y el correspondiente abono en otra cuenta. En toda partida doble intervienen dos conceptos opuestos que se equilibran entre sí: el que entra (DEBE) y el que sale (HABER). En una venta al contado, lo que entra es el dinero y lo que sale es la mercancía. En una compra al contado lo que entra son mercaderías y lo que sale es dinero.

Los principios fundamentales de la partida doble son:

1º NO HAY **DEUDOR** SIN ACREEDOR: NO HAY **ACREEDOR** SIN DEUDOR.

2º EL **DEBE** Y EL **HABER** HAN DE TOTALIZAR LA MISMA CANTIDAD.

Se entregó una copia del Plan contable de las Comunidades, con la explicación de cada una de las cuentas a fin de que los análisis posteriores que se pueden hacer de los gastos e ingresos de las comunidades, todas hayamos aplicado la variedad de cuentas del Plan de la misma manera...Se hicieron las aclaraciones oportunas y las solicitadas.

Terminamos ese tema, agradeciendo a Mª Rosa sus comentarios y aclaraciones siempre necesarias.

A continuación, en la segunda parte de la mañana, nos dedicamos a reflexionar sobre el contenido de la primera Bienaventuranza: **“Bienaventurados los pobres”**.

Primeramente intentamos caer en la cuenta de las veces que a lo largo de la Sagrada Escritura aparece la expresión: Felices, bienaventurados, dichosos, tanto en los salmos como en los diferentes libros del Antiguo y Nuevo Testamento... Realmente Dios nos quiere felices. Dios quiere que derramemos felicidad a nuestro alrededor, que descubramos la realidad que nos rodea, cómo está nuestra sociedad, los que sufren, los cercanos, los alejados...

Después de reflexionar sobre un PW, el contenido de la primera bienaventuranza, nos cuestionamos los siguientes aspectos:

1. **¿CÓMO VIVIÓ JESÚS LA POBREZA?**
2. **¿QUÉ DIJO SOBRE LA RIQUEZA?**
3. **¿CÓMO VIVIÓ LA POBREZA LA PRIMERA COMUNIDAD CRISTIANA?**
4. **¿QUÉ DIJO SOBRE LA POBREZA?**
5. **¿QUÉ DECIMOS NOSOTRAS?**

Como ejercicio práctico buscamos en los cuatro evangelistas, las citas que nos hablan de cómo vivió Jesús la pobreza y qué nos dijo Jesús sobre la riqueza.

El ejercicio no se terminó. Queda como deber para la próxima reunión y se invita a las que quieran sumarse a ese ejercicio interesante y formativo.

En la Palabra de Dios y en Nuestras Leyes encontramos la doctrina segura que nos ayudará a ser felices viviendo con radicalidad nuestros compromisos derivados del voto de pobreza, que libremente pronunciamos y que periódicamente renovamos.

Antes de dar por terminado el encuentro, La Hna. Montserrat Font, dedicó el último espacio de la mañana para dar informaciones sobre aspectos diversos en el cotidiano quehacer de una ecónoma, que deben asegurar la total colaboración y eficacia en ese trabajo de cada día.

Con la comida fraterna, se dio por terminado el encuentro.

RECESSOS INTERCOMUNITARIS CURS 2013-2014

En la Planificació – Programació del curs 2013-2014 des del Consell provincial vàrem proposar fer uns recessos intercomunitaris amb la finalitat d'aprofundir el tema "FE-VOCACIÓ", i també per a facilitar el coneixement de les Germanes, una vegada feta la unificació de les Províncies Mare de Déu del Roser-Sant Ramon de Penyafort.

La Gna. M. Isabel Andrés, Priora provincial, va preparar els temes, els materials de suport visual, pregàries... i va dirigir la dinàmica de cadascuna de les trobades.

Ens han donat acollida les comunitats de Ferreries, Navarcles, Girona-P. Coll, Manresa, Barcelona-Amílcar i Vic-Infermeria.

L'agrupació de comunitats ha estat:

 Ferreries: Comunitats de Ferreries i Maó

 Navarcles: Comunitats de Navarcles, Guissona, Lleida, Barcelona-Sant Andreu, i Montcada

LA SANG DELS MÀRTIRS ES ELAVOR DE NOVA VIDA

GNA. ROSA JOSEFA JUTGLAR I GALLACH
* SABADINYA 25-I-1906

GNA. REGINA PILAR PICAS I PLANAS
* BORRERA 25-V-1893

Religioses Dominiques de l'Anunciata de la
Comunitat de Manresa, que feren ofrena
de la seva vida a Déu el 27 de juliol de 1936

LA CIUTAT DE BARCELONA EL 27 DE JULIOL DE 1936

12-V-1984

✚ **Manresa:** Comunitats de Manresa, Borredà, Puig d'Olena, Prats de Llucanès, Vic-Col·legi i algunes germanes de Lleida i de Vic Infermeria

✚ **Girona P. Coll:** Comunitats de Girona P. Coll i Pont Major, Gombrèn, Cerdanyola del Vallès i Salt

Barcelona-Amílcar: Comunitats de Barcelona-Santa Úrsula, un grup de Barcelona Elisabets, Barcelona-Horta, Sant Feliu de Codines, Súria, Santa Coloma de Gramenet, Sant Vicenç de Castellet, Canet de Mar i Pineda de Mar.

Vic: Comunitat de Vic Infermeria

En general la valoració que han fet d'aquestes trobades, tant les germanes de les comunitats com l'equip organitzador, ha estat positiva y creiem s'han aconseguit els objectius que ens havíem proposat. Gairebé totes les germanes del Consell provincial hi hem participat i això ens ha ajudat a conèixer més les germanes de la Província.

Los dones del Señor

El 22 de abril, por la tarde toda la comunidad de Calamba fuimos a Cubao para presenciar la graduación de la 19 promoción de alumnos de la ATFC. Al día siguiente, me uní a las Hnas. Joyce, Joanne y Phú para viajar hacia San Carlos, lugar donde iba a realizar mi experiencia de misión.

Comenzó mi experiencia con mi participación en el encuentro de jóvenes (AYD) de la archidiócesis, junto con la juventud de la Parroquia del Beato Juan Pablo II (BJPII) en ese momento, ahora ya San Juan Pablo II (SJPII).

Llegamos al tercer día, un poco tarde y colocamos nuestras cosas; conocimos a la familia donde nos íbamos a hospedar.

Por la noche, llegaron los jóvenes y compartieron sus habilidades de baile y canto. Terminó muy tarde y yo traté de estar con ellos hasta el final y vivir cómo los jóvenes expresan su manera de adorar a Dios y más aún su relación con Jesús, con quien se relacionan familiarmente. Al día siguiente me sentí muy emocionada por lo que íbamos a hacer y lo que iba a aprender en este camino comunitario y días de servicio. Nos repartimos en grupos diferentes, junto con las otras parroquias del Vicariato IV. Mi grupo es el

nº. 6 lo formamos: 3 señoritas, 4 jóvenes y servidora. Me presenté como Ate (*hermana mayor*) Nellie no como una Hermana religiosa novicia pues de lo contrario ellos me iban a tratar de forma especial..., enseguida optaron por elegirme como líder, pues esperaban mucho de mí. Pero no les funcionó por ser yo la mayor, así y todo fue muy divertido.

Por fin llegamos a nuestro destino, la familia de la señora Teresita Ferrer donde nos íbamos a quedar a vivir aquellos días. Los jóvenes hicieron un poco de catequesis, enseñaron cantos a los niños, juegos etc y todos disfrutaron mucho. El grupo de jóvenes queríamos compartir con la familia nuestros ahorros para el almuerzo, pero la familia nos había preparado una fiesta porque

nuestra presencia en su casa era para ellos un acontecimiento, nos dijeron, ¡suerte tuvimos! Llegó el momento de la despedida, pero antes de salir teníamos que rezar el rosario con la familia y no puedo olvidar al nieto de la señora Teresita que tiene su paladar deforme y esperan su operación. Con un simple gesto de gratitud nuestro (Tatay), el padre del niño enfermo, nos llevó de vuelta a la parroquia en su transporte colectivo. Volvimos a nuestras respectivas parroquias felices, con un fuego ardiendo en nuestros corazones de las experiencias que hemos vivido y experimentado en estos días de misión con los jóvenes de la Archidiócesis.

Llegó la 4ª noche, y fue la vigilia de la Juventud, la última noche de fuerte unión con el Señor. Al día siguiente, después de todas nuestras experiencias de alegría, penurias, incomodidad, etc. llegó el momento para nosotros de ser enviados como los discípulos a todas las naciones. La Palabra de Dios nos anima a hacerlo y terminamos el evento unidos con la celebración de la Santa Eucaristía.

Regresamos a la comunidad y entonces llegó la Hna. Glecly y me pidió que diera una charla sobre María a los catequistas de la parroquia de San Fabián, junto con los de la parroquia de SJPII. Estaba tan nerviosa e insegura de lo que tenía que compartir con los Catequistas que no confiaba en mí misma. Durante toda la semana me prepararé, traté de estudiar, practicar y rezar y rezar. El día llegó y aumentó también mi nerviosismo. Estuve una hora con los catequistas explicándoles todo lo que había estudiado y reflexionado acerca de María y su papel en nuestras vidas. Fue un momento rico para mí el compartir con ellos; espero que también para ellos haya sido enriquecedor.

Las Hnas. Glecly y Mariela compartieron con ellos también y yo me senté en medio y aprendí mucho. Fue una experiencia inesperada y hermosa; también tuvimos un encuentro de oración con los jóvenes catequistas por la noche, eran de la edad de 13 a 15 años y estuve feliz de saber que voluntariamente se habían apuntado para agradecer la bondad del Señor para con ellos.

Estar a su lado, fue una experiencia de humildad, paciencia y comprensión. Su retiro terminó y yo tuve algo nuevo para llevarme, no su regalo material en acción de gracias, sino un regalo que no se marchita; su amor de servir a Dios.

Permanecí casi 3 semanas en la comunidad de San Carlos y en esta ocasión nos estábamos preparando sobre la llegada de las hermanas de las diferentes comunidades para hacer nuestros Ejercicios espirituales. Éstos fueron preparados por nuestras propias hermanas con la motivación del Año Vocacional de la Congregación, cada día había dos responsables, fueron ricos y vitales para todas en todos los aspectos. Luego las Hermanas de las diferentes comunidades se preparaban para el regreso a sus lugares de misión y comenzar el nuevo Ciclo Escolar 2014-2015. Yo iba a continuar en la Comunidad de San Carlos, ya que me encontraba allí para hacer mi experiencia apostólica como novicia de segundo año.

Las Hermanas aquí comienzan una nueva etapa y esta vez para la preparación de la escuela: "Colegio Anunciata"

Recuerdo que las Hermanas tuvieron con los niños y los papás dos días de adaptación para familiarizarlos al nuevo ambiente de la escuela. Las Hnas. Regina y Maribel los atendieron en

esta primera parte, y los padres, por supuesto, disfrutaron más que los niños viendo cómo éstos se adaptaban al colegio. Después de unos días, las hermanas de la comunidad se preparaban para la inauguración del nuevo Ciclo Escolar 2014-2015; había emoción, entusiasmo, alegría, etc. Íbamos colocando los últimos detalles que la escuela necesitaba: material escolar, uniformes, programas, ambientación..., todo estaba listo y muy bonito. Yo estaba feliz también de poder contribuir un poco en lo que las Hermanas necesitaban en aquel momento importante para ellas. Y era también feliz al ver los sueños florecientes de la implantación del carisma educativo del P. Coll en Pangasinan.

Es una pena que todo lo que comienza tenga un fin... Y ahora llega mi final, porque mi tiempo de experiencia apostólica ha terminado y debo regresar a mi comunidad noviciado. Pero no es un fin detenerse, sino que es necesario continuar la vida con alegría y de manera significativa.

Todo aquello fueron experiencias inspiradoras que llevaré a lo largo de mi viaje hacia el cumplimiento de los sueños que Dios tiene para mí. Esas experiencias son regalos del Señor que he recibido, pues trato de seguir su voluntad; experiencias que me ayudarán a ser firme y ver siempre su querer en lo que hago

¡Muchas gracias a la comunidad de San Carlos! ¡Muchas gracias por nuestra Congregación!

Nellie Lamci - Novicia de 2º año. - Calamba City (Filipinas)

CELEBREM LA VIDA

Com molt bé deia la convocatòria enviada a totes les comunitats de la Província, esta trobada era un dia de convivència fraterna abans d'acabar el curs.

Doncs, realment fou així. Només arribar a la que fou la casa provincial de l'antiga Província Mare de Déu del Roser, les salutacions i expressions de fraternitat es feren interminables a mesura que anaven arribant les germanes de totes les comunitats. Érem en total 105 participants

Un cop es va anar fent la calma, es començà amb una pregària preparada, com algunes altres activitats de la jornada, per les Gnes. de l'Equip de Pastoral, tota ella amb un caire vocacional, com havia de ser, en l'Any Vocacional que estem celebrant, i guiada i moguda per l'Esperit Sant.

Es cantà l'himne de l'Aplec de l'Esperit celebrat a Banyoles el diumenge de la Pentecosta, 8 de juny. La lectura de l'Evangeli de (Mc 6, 45-50) Jesús camina sobre l'aigua i amb el crit de: "Coratge! Sóc jo, No tingueu por!", per grups fórem enviades a contemplar l'escena del mar de Galilea situant-nos en el temps de Jesús, imatge que teníem sobre la taula de treball i que evocava el llac de Galilea on Jesús passar moltes estones amb els seus deixebles.

Però en aquell matí Jesús, volgué fer-se present d'una manera especial entre nosaltres per mitjà de la seva Paraula, una paraula que perdura. Calia cercar, del text, la paraula clau, aquella que ens interpel·les o ens crides més l'atenció o agradés.

Un cop reflexionada i compartida la paraula escollida, així com el significat que en aquell moment tenia per nosaltres, l'escribírem en un "post-it" i l'enganxàrem a la fotografia del llac de Galilea, que fou col·locada al peu de l'altar en el moment de l'Eucaristia.

Però la feina seguia amb la lectura d'uns punts del fullotó que trobarem a la carpeta que se'ns havia entregat a l'arribada junt amb la lletra i color per a fer els grups de treball.

Calia llegir i reflexionar uns punts sobre l'Evangeli del Llac. En acabar, es repartiren uns mòbils a la pantalla dels quals s'havia d'escriure el que li contestaríem a Jesús si en un moment de dificultat, rebéssim una trucada i ens digués: Coratge! Sóc jo. No tinguis por, que voluntàriament, compartírem.

Com a resum del treball dels grups es feren les pregàries per a l'Eucaristia així com unes d'acció de gràcies per a després de la Comunió.

Acabàrem el matí amb una breu pregària i la celebració de l'Eucaristia, molt ben preparada i ambientada, presidida per Mn. Antoni Guixé, rector de Cardona.

Un dinar de vertadera germanor i una estona de descans, ens donà forces per la sessió de la tarda.

Fou una estona intensa, en què es donaren un conjunt d'informacions generals, un repàs de tot el que s'havia fet i celebrat al llarg de tot el curs:

Destins, noves priores, celebracions dels 150 i 125 anys de fundacions... Notícies molt interessants, de les comunitats de l'Àsia, de Pastoral Vocacional, trobades a Caleruega i a León...i més i més.

Val a dir i agrair la molt bona feina que s'ha fet i es farà, si Déu vol.

Una pregària també de caire vocacional, ressò de l'Estudi Congregacional, sobre el que CREIEM, AGRAÏM i ens PROPOSEM de la vida consagrada, donar la jornada per acabada amb el desig d'un bon estiu.

Cal agrair a la Priora provincial i al seu Consell tot el treball realitzat així com a la Comunitat. de Manresa la seva acollida i disponibilitat.

Ens han precedit a la casa del Pare

(Des del Full Informatiu Núm. 101)

GERMANES DE LA PROVÍNCIA

GNA. CECILIA (NIEVES) ESPUÑA CEREZA

La Gna. "Nieves" va néixer a Sant Esteve del Mall, (província d'Ossa) el dia 4 de febrer de 1924. Els seus pares es deien Agustín i Nieves. Van formar una família de 11 fills, educats cristianament en un ambient rural. Ella, era la cinquena.

La seva primera escola va ser la del poble, amb una mestra que, segons ella explicava, era molt bona i cristiana.

La seva mare tenia una gran il·lusió, que una de les filles fos mestra, però va esclatar la guerra de 1936 i va desfer tots els plans.

Segons explicava la Gna. Nieves alguna vegada, quan va acabar la guerra, el sacerdot del poble va animar els seus pares perquè la deixessin estudiar, però la dificultat era que calia traslladar-se a una ciutat. Ells els va dir que coneixia un col·legi de religioses a Lleida, on podria estar perquè tenien internat. Va entrar al col·legi l'any 1940. La va acompanyar la seva mare molt contenta perquè veia satisfeta la seva il·lusió, doncs ella ja la veia exercint de mestra. A l'escola, que era de les Germanes Dominiques de l'Anunciata, van ser rebudes per la Gna. Pilar Queralt, que era l'encarregada de les internes. Ja a l'escola, es va preparar per fer l'ingrés a l'Institut, d'acord amb el Pla d'Estudis de 1938, que comprenia 7 cursos de Batxillerat i un examen de revàlida.

Com que les Germanes es van adonar de la precarietat econòmica de la família, van demanar una beca que li va ser atorgada i així va poder seguir al col·legi per fer Magisteri i donar compliment al desig de la seva mare. Més tard va estudiar la carrera de Filosofia i Lletres especialitat de Pedagogia.

El 4 de setembre de 1947 va determinar entrar a la Congregació, a Vic. Després del postulantat i noviciat va professar al març de 1949. Va ser destinada a Oviedo, a La Felguera (Astúries) i d'Astúries va passar a Madrid (C/ Velázquez). residència del Consell General per haver estat elegida consellera general en el capítol de 1970, quan la Priora general va determinar les delegacions a ella li va encomenar la delegació d'Educació càrrec que va exercir en els dos generalats de la Gna. Amelia Robles.

En el mateix Madrid, va ser destinada a la comunitat d'Aluche, amb el càrrec de Priora. El mateix càrrec el va exercir a Xàtiva (València) i, poc després, a Madrid - Casa Generalícia, amb el càrrec de Vicària General des de 1986 a 1988. Continué

de consellera general fins el capítol de 1994. Acabat aquest càrrec, després d'un diàleg amb la Priora General, va determinar quedar-se a la Comunitat de Vic, Infermeria, essent Secretària de la Comunitat i responsable de la Biblioteca General Pare Coll, situada en una de les dependències de la Casa Mare. Va col·laborar molt en la preparació de la Beatificació del P. Coll, com a presidenta de la Comissió.

La Gna. Nieves va ser una dona intel·ligent, bona i molt piadosa, amant de l'Eucaristia i molt dominica; de caràcter fort, però sabia reaccionar amb alguna frase alegre, ja que gaudia de bon humor. Molt responsable en les coses que se li encarregaven i ràpida en executar-les. Va estimar molt la Congregació i la seva família que li corresponien, en especial els anys que ha passat a Vic l'han visitat molt sovint.

Ella va deixar escrit: "Puc dir que l'haver-me consagrat al Senyor m'ha donat una felicitat interior, més gran que totes les alegries d'aquest món. També la Comunitat ha estat un suport de proximitat. Agraeixo a Déu haver viscut en comunitat amb persones d'alta qualitat humana i espiritual. Només em queda donar gràcies a Déu i cantar les seves lloances aquí a la terra fins que arribi el moment de cantar-les al cel".

Després d'una curta però greu malaltia, es va adormir en la pau del Senyor, a Vic-Infermeria el dia 1 de maig de 2014.

Tenia 90 anys d'edat i 65 de vida religiosa.

Al Cel sigui

FAMILIARS DE GERMANES DE LA PROVÍNCIA

- Pare de la Gna. Montserrat Umbert, de la comunitat de Sant Feliu de Codines
- Mare de la Gna. M. Dolors Viladot, de la comunitat de Prats de Lluçanès
- Pare de la Gna. Teresa Maluquer, de la comunitat de Manresa
- Germà de la Gna. Isabel Gutiérrez, de la comunitat de Lleida
- Germà de la Gna. Angèle Molha, de la comunitat de Quezon City (Filipines)
- Neboda de les Gnes. Purificación i Obdulia Suárez, de les comunitats de Sant Feliu de Codines i Madrid C/ la Granja, prespectivament
- Cunyat de la Gna. Elena Clos, de la comunitat de Girona-Pont Major
- Cunyat de la Gna. Julia Maicas, de la comunidad de Horta

**ELS DESITGEM A TOTS I A TOTES GAUDEIXIN PER SEMPRE DE L'AMOR
DE DÉU PARE I PREGUIN PER LES NOSTRES NECESSITATS**

Informacions

GRUP NOCES D'OR DE PROFESSIÓ RELIGIOSA; SETEMBRE 2013-MARÇ I SETEMBRE 2014

FELICITATS

CANVIS DE COMUNITAT

GERMANA	DE	A
▶ Lola Arnaldich Betriu	- Borredà	- St. Feliu de Codines
▶ Mercè Artigas Llagostera	- Borredà	- Navarcles
▶ Enriqueta Casadesús Panicot	- Borredà	- Vic-Infermeria
▶ M. Teresa Cerqueda Colomé	- Salt	- Navarcles
▶ M. Adoraci3n Garc3a Abella	- Borredà	- Navarcles
▶ Leonila Franco Carl3n	- Girona Pont Major	- Vic-Infermeria
▶ Adelina Fuentes Porras	- Pineda de Mar	- Barcelona-Am3lcar
▶ Enriqueta Maideu Crusats	- Manresa	- Vic-Infermeria
▶ Isabel Perernau Vilar3	- Barcelona-Am3lcar	- St. Feliu de Codines
▶ Josefina Pina Herrando	- Borredà	- Manresa
▶ Fernanda S3nchez Est3vez	- Manresa	- Navarcles
▶ Teresa (Josefa) Vila Casas	- St. Feliu de Codines	- Vic-Infermeria
▶ Ly (In3s) Do Thi Diem	- Estudiantat	- Calamba City
▶ Ph3 (Ana) Luong Thi Minh	- Estudiantat	- Cubao – Quezon City
▶ Joanne Ocal Untalan	- Estudiantat	- San Carlos City

NOMENAMENT DE PRIORES

 <p>Gna. Pilar Bosoms BCN. Elisabets</p>	 <p>Gna. Montserrat Umbert Manresa</p>
 <p>Gna. Juliana Mudarra BCN. Horta</p>	 <p>Gna. Milagros Vegas Montcada</p>
 <p>Gna. Amparo Lorenzo BCN. Sta. Úrsula Amilcar</p>	 <p>Gna. Antonia Castilla Pineda de Mar</p>
 <p>Gna. Pilar Muñoz Canet de Mar</p>	 <p>Gna. Purificación González Salt</p>
 <p>Gna. Carme Casellas Cerdanyola del Vallès</p>	 <p>Gna. M. Lourdes Arrasate Sta. Coloma de Gramenet</p>
 <p>Gna. Antonia Medina Ferrerías</p>	 <p>Gna. Visitación Peña S. Feliu de Codines</p>
 <p>Gna. Teresa Soldevila Girona. Pont Major</p>	 <p>Gna. M. Àngels Fíguls VIC-Col·legi</p>
 <p>Gna. Enriqueta Orrit Gombrèn</p>	 <p>Gna. M. Núria Cuéllar Vic-Infermeria</p>
 <p>Gna. Gloria Gómez Guissona</p>	

GRÀCIES A TOTES PER LA VOSTRA DISPONIBILITAT I COL·LABORACIÓ!

+ TROBADA FINAL DE CURS AMB LES COMUNITATS DE MAÓ I FERRERIES.

La jornada va estar dedicada al nomenament de priora de la comunitat de Ferreries i a celebrar i compartir la vida en un ambient fratern i de pregària.

+ COMUNITAT DE HO CHI MINH (VIETNAM)

La primera casa a Vietnam s'ha quedat petita. Les germanes de la comunitat de Ho Chi Minh disposen de una nova vivenda més gran que facilita la acollida de les joves interessades en conèixer el nostre carisma.

Un grup de frares dominics i algunes famílies van acompanyar les nostres germanes en la celebració de l'Eucaristia per a beneir la nova residència de la comunitat.

+ NOVES ASPIRANTS

La comunitat de Ho Chi Minh (Vietnam) rep amb alegria dues joves aspirants.

Que el Senyor les acompanyi en aquest procés de discerniment vocacional.

✚ ADÉU A FATIMA

LA POSTULANT FATIMA deixa l'etapa de discerniment vocacional i inicia una nova vida. Desitgem sigui feliç i ens recordi amb afecte.

✚ SAN CARLOS (FILIPINES)

El col·legi ANUNCIATA acull els primers alumnes

ENS ALEGREM!

Rectificació: El nom del Sr Bisbe del que fem referència a la pàgina 35 del Full Informatiu núm. 101, és Nguyễn Thái Hợp, OP

Col·laboracions FEDAC

-Fundació Educativa Dominiques Anunciata Pare Coll-

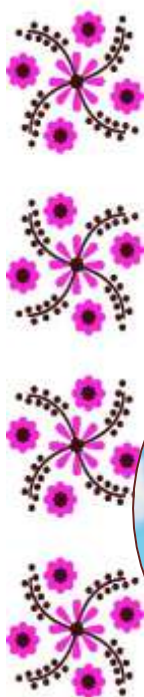

FORMACIÓ DE MESTRES DE RELIGIÓ D'EDUCACIÓ INFANTIL

El Dimecres, 12 de març de 2014 vàrem tenir un curs de formació sobre **La religió a les escoles FEDAC** a càrrec de Modest Jou, i sobre **l'Educació de la interioritat a infantil, impartida per les mestres Elena Escuder i Maria Salas** de l'escola de FEDAC-AMILCAR.

Va ser una formació intensa i molt interessant, on vàrem tenir i experimentar tècniques i recursos per treballar la interioritat amb l'alumnat més petit.

TROBADA ANIMADORS I PREANIMADORS DELS GRUPS "CREC"

Els dies 13 i 14 de desembre els preanimadors/es i animadors/es dels grups CREC, vam tenir la trobada de FORMACIÓ a Vic. Aquesta trobada vol ser un punt de contacte, de compartir inquietuds, de trobada amb un mateix i de formació per aquests joves que porten els GRUPS CREC de les nostres escoles.

Ens cal vetllar per que aquests/es animadors/es i preanimadors/es trobin en aquest voluntariat un espai on créixer ells/es personalment i on ajudin a créixer els infants, adolescents i joves que estan a les seves mans.

Preanimadors i animadors grups "CREC", Vic 13 y 14 de diciembre 2013

CURS DE DIRECTIUS

Alguns membres dels equips directius de la Fundació Educativa Privada Dominiques Anunciata Pare Coll (FEDAC) de Catalunya, s'han reunit a Vic, els dies 15 al 17 de gener per participar en la cinquena edició del curs de Lideratge sobre els 7 hàbits del Sr. Stephen R. Covey:

"El Programa *Insígnia dels 7 Hàbits de les Persones Altament Efectives* és una de les experiències d'aprenentatge més respectades i populars. Aquests hàbits tindran un impacte significatiu i important en la seva vida."

Els set hàbits que proposa:

Hàbit 1: Ser Proactiu (L'Hàbit de l'Elecció)

Hàbit 2: Començar amb una Fi en Ment (L'Hàbit de la Visió)

Hàbit 3: Posar Primer el Primer (L'Hàbit de la Integritat i l'Execució)

Hàbit 4: Pensar Guanyar-Guanyar (L'Hàbit del Benefici Mutu)

Hàbit 5: Buscar Primer Entendre, Després Ser Entès (L'Hàbit de l'Enteniment Mutu)

Hàbit 6: Sinergitzar (L'Hàbit de la Cooperació Creativa)

Hàbit 7: Afilar la Serra (L'Hàbit de la Renovació)

El treball d'aquests 7 hàbits ha de portar a un objectiu final, que és la "construcció d'una seguretat en un mateix a partir del desenvolupament del propi caràcter, de la integritat, l'honestat i la dignitat humana necessàries per transformar el nostre univers laboral i íntim en quelcom autèntic i intransferible".

Realment ha estat un curs molt intens i ha ajudat a cada un a trobar-se amb sí mateix/a i a valorar allò que és important en la seva vida.

Els dies 19, 20 i 21 de març, un grup de mestres que van començar aquesta formació l'any passat, ens vàrem tornar a reunir a Gombren en la trobada de formació "Atura't II". És una formació per entrar en un mateix i descobrir a Déu. Aquests dies vam estar aprofundint en el silenci, i en la Paraula de Déu, a través del text del bon samarità. També vàrem tenir un taller de pregària on cada persona i després en grup vam elaborar el nostre salm. A continuació teniu alguns d'ells.

Salm 1

Com podem adonar-nos dels
qui es troben al voral del camí?

Senyor fes que observem el món
amb el cor més sensible.

Com podem ser solidaris amb
els qui pateixen, estan sols, malalts,
incompresos, perduts,
aturats, desorientats...?

Jesús dóna'ns la senzillesa
per posar-nos al seu costat i
la força per desprendre'ns
de les coses banals.

Com podem ser més comprensius?
Bon Déu ajuda'ns a sortir
de nosaltres per passar a l'acció
i a comprometre'ns més.

Nosaltres que som mestres
per vocació i que hem tingut
la sort d'aturar-nos a la terra
del P. Coll, com podem fer que
tot això no quedi només amb paraules?

Sant Esperit ajuda'ns a estar
atents a tot el que passa a la
nostra escola per ser els
bons samaritans de la paràbola.

DES DE DINS

Salm 2

Jesús, ensenya'ns a veure
més enllà de les pròpies penes
superant l'egoisme i empatitzant
amb els altres.

Ajuda'ns a entregar-nos als altres
incondicionalment i a commoure'ns
davant el seu sofriment.

Dóna'ns convicció per ajudar
a qui ho necessiti sense
esperar res a canvi tractant
a tothom per igual.

Ensenya'ns a ser agraïts,
a valorar tot el que tu
ens has donat sense
quedar-nos indiferents davant
el nostre entorn i a ser capaços
de reaccionar amb accions
transformadores per tal
de construir el Regne.

Salm 3

Jesús, ensenya'm a descobrir l'altre i que la
descoberta sigui una oportunitat
d'acostar-nos als altres.

Siguem generosos per millorar la vida dels altres,
en la senzillesa es troba la felicitat.

Jesús, ensenya'm a
donar desinteressadament
sense esperar res a canvi.

Dóna'm l'habilitat d'alliberar-me
dels lligams absurds
que a vegades poso a la meva vida.
Que sàpiga ser lliure
per poder pensar amb els altres.

Que siguem reflex d'esperança
pels qui ho necessiten,
valorant el que som i el que tenim.

Hem de ser models del
que prediquem amb generositat
i amb senzillesa.

Salm 4

Senyor, feu-me reconèixer les meves necessitats, les meves mancances per després poder estar al costat dels altres.

Dóna'm la calma que em permet estar i ser en el present alliberar-nos del passat i despreocupa'm del futur.

Obre els meus ulls a la teva veritat; lliure de judici, lliure d'interessos, per contemplar-nos en l'altre.

Ajuda'm a alliberar-me de tot el que em lliga que m'atura i m'impedeix créixer com a persona i poder atendre als altres.

Ajuda'm a ser una mà amiga que acompanya.

Jesús ajuda'm a silenciar els meus sorolls per poder escoltar la vida.

Es temps de canvis dóna'm, Senyor, la força per anar endavant.

CURS DE PREANIMADORS/ES

En aquest segon trimestre s'ha realitzat el curs de preanimadors/es durant tres dies i en tres llocs diferents: FEDAC- St Andreu, FEDAC –Montcada, FEDAC – St Coloma. Hi han participat dotze joves. Des de la FEDAC creiem que és una formació inicial molt important que aportarà als joves que s'inicien en el camí de ser animador/a dels grups CREC. Els continguts que s'han donat són els següents:

Bloc 1: El jo i els altres. (SER)

Autoconeixement (habilitats, actituds, aptituds, valors)

Coneixement dels altres a través dels altres conèixer com sóc, què vull...

Bloc 2: Animador/a cristià – Animador/a FEDAC (Carisma)

Característiques de l'animador/a cristià.

Valors FEDAC.

Carisma

Bloc 3: Fer de animador/a:

Jocs, danses, cançons i algun petit taller. És a dir recursos pràctics i senzills.

Bloc 4: SER i FER d'animador/a.

Algunes orientacions pedagògiques. Mediació, resolució de conflictes, com guanyar-se l'autoritat, habilitats comunicatives.

Bloc 5: Compromís

Conèixer el voluntariat.

Conèixer les missions de la Congregació Dominiques de l'Anunciata: Moviments d'Església.

Bloc 6: El treball en xarxa.

Relacions amb les altres escoles i entitats del poble: parròquia, ajuntament...

En les avaluacions tots els joves han valorat molt positivament aquesta formació.

Celebració any vocacional a les escoles de la FEDAC -ALGUNES IMATGES-

FEDAC-ANGLÈS

FEDAC - PRATS

FEDAC-GIRONELLA

FEDAC-MONTCADA

FEDAC-SALT

FEDAC-AMÍLCAR

FEDAC-VIC

FEDAC-CANET

Nova trobada dels grups "CREC"

El dia 6 d'abril els grups "CREC" ens vam trobar de nou a Sant Vicenç de Castellet. Aquesta vegada vam realitzar una caminada a l'ermita de la Mare de Déu de Castellet. El lema de la trobada va ser:

CAMINEM JUNTS, T'HI ATREVEIXES?

Vam treballar el tema amb tres grups de 1r a 4t de Primària, 5è i 6è de Primària, i els cursos de l'ESO.

Al final de la caminada tinguérem la pregària on cada grup va aportar les seves conclusions sobre el que significa compartir i estimar.

Compartir i estimar és: Escoltar, silenci, experiència, respecte, amicitat, cohesió de grup, coneixement, bon rotllo, confiança, estimar,...

El text de l'evangeli de Marc ens ajudà a la reflexió.

De l'evangeli de Marc:

"En aquell temps, un dels mestres de la Llei, anar a trobar Jesús, i li va fer aquesta pregunta:

- Quin és el primer de tots els manaments de la Llei?
Jesús li respongué:
- El primer és aquest: *Escolta, Israel: el Senyor és el nostre Déu, el Senyor és l'únic. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament i amb totes les forces.* El segon és aquest: *Estima els altres com a tu mateix.* No hi ha cap altre manament més gran que aquests."

El més important que podem fer a la vida és estimar a Jesús, a Déu i els germans amb tot el cor. I això no és un propòsit, un consell, sinó que es tracta d'un camí de vida, de tot un projecte. No és una simple llei que hàgim de seguir i punt. No hem d'estimar perquè ho diguin uns papers, sinó perquè Jesús ens ha encomanat el seu Amor. I no hem d'estimar només a uns pocs, a la família, als amics,... sinó a tothom! I sobretot a aquell que necessita una mica d'afecte, que se sent sol, marginat, abandonat. Jesús, ensenya'ns a mirar els altres amb una mirada plena de tendresa, de respecte, d'admiració pels dons que els ofereixes, i a acceptar-los tal com són.

CURS DE MONITORS/ES DE LLEURE – JOVES A PARTIR DE 18 ANYS

Enguany hem pogut organitzar el primer curs de formació de monitors/es de lleure de 18 anys amb la col·laboració de l'escola Mirall. Aquesta és una escola de formació dels Germanes Maristes. El curs s'ha realitzat durant el pont de desembre i les festes de nadal, en total han estat deu dies de formació. Amb aquesta formació els nois i noies que fan d'animadors/es dels grups CREC, aprenent recursos, jocs, danses, cançons i estratègies per portar els grups. El curs consta de tres mòduls:

1. Activitats d'educació en el lleure infantil i juvenil (60 hores)
2. Processos grupals i educatius en el lleure infantil i juvenil (30 hores)
3. Tècniques i recursos d'animació en activitats de lleure (60 hores)

Al llarg de l'any escolar realitzaran les pràctiques en les nostres escoles portant grups i participant en altres activitats com a monitors/es i que finalitzaran en les colònies – campaments Sant Francesc Coll.

Per tal d'aconseguir el títol que els acredita com a monitors/es de lleure han d'elaborar una memòria de pràctiques.

GRUP PARTICIPANT

FORMACIÓ D'ACOLLIDA, MESTRES NOVELLS DE LES ESCOLES FEDAC

Els dies 23 i 24 de gener van tenir lloc les jornades de formació d'acollida, dels Mestres novells de les escoles FEDAC. Han estat uns dies per a la reflexió a l'entorn del projecte i la identitat de les nostres escoles, i per a la convivència i l'intercanvi entre els educadors. Les Gnes Montse Font i Àngels Figuls ens han ajudat a estudiar el carisma: la figura de Sant Francesc Coll i la seva obra, així com també hem visitat els museus de la casa Mare de Vic.

En un clima de germanor, hem compartit aquests dos dies amb l'objectiu de continuar treballant i esforçant-nos a les nostres escoles i continuar creient aquest gran projecte del que tots formem part.

Temps de treball

El grup participant davant l'estàtua del Pare Coll

Escoles FEDAC

Tots tenim talent. El repte és ser competents globalment

La unió de 24 escoles d'arreu de Catalunya, amb educadors i educadores que viuen la passió per l'educació, que han sabut unir la llarga tradició educativa de les Dominiques i un profund compromís de millora, que dóna resposta als reptes educatius que mares i pares del segle XXI es plantegen per llurs fills i filles: compromís per l'excel·lència, idiomes, les tecnologies, el compromís per la sostenibilitat, o el cultiu de les emocions i l'espiritualitat com a eines de creixement personal.

-Quines escoles a Catalunya formen part d'aquesta estructura?

Són escoles arrelades en pobles, però també molt vinculades a la vida dels barris en poblacions grans, que estan obertes a l'entorn i molt properes a les inquietuds de les famílies. Són escoles pensades per reforçar la proximitat entre escola i família com a expressió d'acció compartida. Hem de pensar que la nostra història és de compromís social, de transformació i de treball per pal·liar les desigualtats socials arreu.

-Quins són els eixos vertebradors del vostre projecte FEDAC?

La nostra aposta és per educar la integritat de la persona, atenent les múltiples intel·ligències de què disposa. Les escoles FEDAC són entorns on els educadors creen els escenaris perquè les alumnes i els alumnes puguin desenvolupar tot aquest potencial amb la finalitat que esdevinguin competents globalment. Som les escoles dels projectes: Anuncia, 3L, TACTil, ApS, Escola Verda, Tutoria, CREC, FEAC, AICLE... Convido a tots els que ens llegeixen a visitar les nostres escoles i que els puguin explicar en primera persona com funcionen aquests projectes.

-Quina línia pedagògica seguim a les escoles?

L'alumne és centre del procés d'aprenentatge, el protagonista del seu creixement. Els educadors i les educadores són processos, els que dissenyen estratègies, projectes i activitats que integren les matèries de coneixement. Plantegem una pedagogia que fomenta la cooperació i col·laboració entre els alumnes, estimula a aprendre a aprendre i viu l'aprenentatge com una experiència emocional enriquidora. Creem escenaris on l'alumne aprèn a CONÈIXER, a FER, a SER i a CONVIURE, per esdevenir una persona competent globalment.

-Respon amb una frase: què creus que defineix una escola FEDAC?

Haurà de ser una frase una mica llarga. Però en síntesi és el compromís que adoptem amb la família quan decideix confiar en nosaltres, que es manté inalterable durant tota

l'escolaritat per aconseguir que cadascun dels seus fills, els nostres alumnes, assoleixin el màxim de les seves capacitats, siguin de l'àmbit que siguin. Entrar per la porta de l'escola FEDAC és iniciar un viatge cap a la recerca de la vocació personal, de la passió personal, de créixer com a persona lliure i compromesa amb la societat des del seu element particular.

-Com veus l'educació del demà a Catalunya?

La veig molt diferent de com és ara. El nostre món està canviant a una velocitat que no havíem previst i a l'escola, com a totes les grans institucions tradicionals, li costa acceptar que ha de canviar. L'escola on nosaltres vam anar ja no hi serà. Canviarà la forma dels edificis i la seva estructura, canviarà la forma de dissenyar el currículum, canviaran els professors, que ja no seran ensenyants sinó guionistes d'escenaris. Dono gràcies per tenir la sort de veure com els educadors i educadores de la FEDAC han sabut ser receptius a aquesta realitat i estan fent una aposta tan atenta a les necessitats de formació d'infants i joves d'avui i amb tant de compromís per la qualitat.

-Com enfoqueu el futur a la FEDAC?

Amb molt d'optimisme. Hem iniciat un programa per recollir la participació de tots els membres de les comunitats educatives d'arreu. Educadors i educadores, alumnes, famílies, antics alumnes i fins i tot el món de l'empresa han estat convocats a fer-nos arribar les seves idees per redactar un projecte educatiu FEDAC que sàpiga interpretar els signes del temps que ens toca viure i configurar permanentment una oferta que doni resposta a les necessitats i els reptes que ens planteja aquest segle XXI, és el programa #avuixdemà. Tenim un camí i un projecte definit per enfocar aquest futur amb molta passió. M'agradaria que les famílies que ens estan llegint el poguessin conèixer.

Un aspecte també transcendental per a tot aquest projecte ha estat l'enorme inversió realitzada, en recursos materials, però sobretot en recursos humans en la formació constant dels EDUCADORS, entenent-los com a tots els membres de la comunitat educativa FEDAC no únicament docents. Aquest pla de formació ha estat clau per arribar fins aquí.

-I finalment i a mode d'orientació, ara que estem en període de prematriculacions: quins consells donaries als pares a l'hora d'escollir escola?

És difícil donar consells, però la meva experiència em diu que a l'hora de triar escola s'han de tenir en compte tres aspectes clau:

- Conèixer una escola no és veure parets, és conèixer els educadors i les educadores, crec que una família ha de buscar professionals amb vocació, amb passió per educar.
- Crec que avui una família no hauria de buscar una escola per determinar el futur del seu fill o filla, ha de buscar una escola que vagi més enllà d'una educació per la nota, de l'exclusiva acadèmica. L'excel·lència personal del nostre fill o filla pot aparèixer en qualsevol aspecte de la vida, la globalitat de l'oferta pedagògica de l'escola que triem és clau perquè això sigui possible i no ho limiti.
- Finalment, i cosa cabdal, recomanaria buscar una escola amb una profunda convicció de valors humans, que doni solidesa a la formació rebuda i que representi una opció de llibertat i esperit crític, però també de creixement interior, eines indispensables perquè en l'adolescència, aquella personeta de 2-3 anys es pugui fer les preguntes adequades per trobar el sentit a la seva vida. Serà la seva opció i aquest serà el seu gran moment.

*(Entrevista realitzada al Sr. Modest Jou, Director general de la FEDAC, que va ser publicada a la pàgina Web **ara.cat** el 15 de febrer de 2014)*

GERMANES DOMINIQUES DE L'ANUNCIATA

Província Sant Ramon de Penyafort

Casa Provincial C/ Elisabets, 19 - 08001 BARCELONA

www.anunciata.cat